

വിദ്യാഭിവാഞ്ചിനി.

പുസ്തകം 4]

[ലക്കം 3

AS. 8

1124 കറുട്ടം

Amusements

3. 1819

4. 1819

വിദ്യാഭിവാദ്യം.

സരസ്വതി! നമസ്കൃതം വരദേ! കാമരൂപിണി!
വിദ്യാരംഭം കരിഷ്യാമി സിദ്ധിർഭവതു മേ സദാ.

പുസ്തകം ൪	മഹാഭാരതം	കാഭം.	ലക്കം ൩.
-----------	----------	-------	----------

ഗം സി സു കൃത ഞാൻ .

അസത്യവും, വഞ്ചനയും ലോകത്തിൽ തെളിഞ്ഞുനടക്കുന്നതുകൊണ്ട് അനങ്ങാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അനങ്ങാതെയിരുന്നു എന്റെ കഴിവു ഉപയോഗിക്കാതെയിരുന്നാൽ അതിനു ഈശ്വരൻ എന്തെ ശിക്ഷിക്കും.

* * * * *

പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങളെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; സാമാന്യജനങ്ങൾക്കില്ലാത്തതൊന്നും എനിക്കുവേണ്ടാ.

* * * * *

ഒരു മനുഷ്യൻ സുഖിയാനോ എന്നു അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നു ശലഭമോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി പറയുക അതിലും എത്രയോ അസാധ്യമാണ്.

* * * * *

അലസത വിനയമാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. യഥാർത്ഥവിനയമെന്നുവെച്ചാൽ തീവ്രമായ ലോകസേവനമെന്നാണർത്ഥം.

* * * * *

നാം ജനിച്ചിട്ടുള്ളതു ലോകസേവനം ചെയ്യാനാണ്. ജാഗ്രതയില്ലെങ്കിൽ അതു സാധ്യമല്ല.

* * * * *

മൈത്രിയുടെ പരീക്ഷണം ആപൽവാദത്തിലുള്ള സഹായവും, ആയതു നിരപാധികസഹായവുമായിരിക്ക എന്നതാണ്.

* * * * *

ജീവനെ വെടിഞ്ഞും തിന്മയോടു സമരംചെയ്യാതെ ഈശ്വരനെ കാണാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം.

* * * * *

സ്വമനസ്സാലെ മാനഭംഗംവന്നവളേ അധികേഷപാർയാകുന്നൊളു. വൃദ്ധിമാരവും, ബലാൽക്കാരവും ഒന്നുപോലെയുള്ളതല്ല.

* * * * *

എന്തുസഹിച്ചും ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യുക. ഇതാണ് പ്രതിജ്ഞയുടെ സാരം.

* * * * *

വന്ദേമാതരഗാനം.

വന്ദേ മാതരമ്, വന്ദേ മാതരമ്
 സുജലാമ് സുധലാമ് മലയജശീതളാമ്
 സസ്യശ്യാമളാമ്, മാതരമ്!
 വന്ദേ മാതരമ്, വന്ദേ മാതരമ്
 ശുഭ്രജ്യോത്സ്നാ പുഷ്പകിതയാമിനീമ്
 ഫലപ്രസൂതിത ദൃഢ ദള രോഭിനീമ്
 സുഹാസിനീമ്, സുമധുരഭാഷിണീമ്
 സുലഭാമ്, വരഭാമ്, മാതരമ്!

വന്ദേ മാതരമ്!

ത്രിംശ കോടികണ്ഠ കളകള നിനാഭേനിമാലേ
 ദ്വിത്രിംശകോടി ഭുജൈർധൃതകര കരപാളേ?
 കേ ബലേ മാ, തുമിഭാബലേ?
 ബാഹുബല ധാരിണീമ് നമാമി താരിണീമ്
 ഹിപുദളവാരിണീമ് മാതരമ്

വന്ദേ മാതരമ്

തുമി വിദ്യാതുമി ധർമ്മ തുമി ഹൃദി തുമിമർമ്മ-
 തപംഹിപ്രാണാ ശരീരേ ശരീരേ
 ബാഹുഭത തുമി മാ ശക്തി
 ഹൃദയേ തുമി മാ ഭക്തി
 തോമാര ഈ പ്രതിമാഗഡി മന്ദിരേ മന്ദിരേ
 തപം ഹി ദുർഗ്ഗാദശപ്രഹരണ ധാരിണീമ്
 കമലാ കമലദളപിഹാരിണീമ്
 വാണീ വിദ്യാഭായിനീമ് നമാമിതപാമ്
 നമാമി കമലാമ് അമലാമ് അതുലാമ്

മാതരമ് വന്ദേ മാതരമ്!

ശ്യാമളാമ് സരലാമ്

സുസ്മിതാമ് ഭൂഷിതാമ് ധരിണീമ്, ഭാരി-
 ണീമ് മാതരമ് വന്ദേ മാതരമ്!

പ്രതിജ്ഞ.

(സി, പ്രഭാകരൻ, ബി. എ.)

ജീവിതയാഥാത്മ്യങ്ങളായിരം സങ്കല്പത്തിൻ
 കോവിലിൽക്കടന്നു ത്വശാന്തിയെ-

ബുദ്ധജ്ഞിതവേദം

ഭേദവലം വിരക്തനായ് ഞാനിരിക്കയോ?

ജനം-

പാവനം, പാഴാക്കയോ? ധർമ്മമല്ല പരമം.
 ചൈതന്യം മങ്ങിപ്പോയ നാടിനാ,-

യന്മഹാമാം

സ്വാതന്ത്ര്യമാജ്ജിച്ച് ടിടാനെൻകരമുയന്നാവും;
 കാലത്തിൻസ്പന്ദങ്ങളെപ്പാഴാക്കും

പത്തത്തിന്റെ

ജാലയെക്കെടുത്താണെൻ മിഴിനീരുന്നാവും
 മഞ്ഞണിമലകളെസ്സിന്ദുമണിയിക്കും
 മണ്ണിലോഷസ്സിൽ കാന്തികണ്ഠകരനകരാവും.
 ഉദയങ്ങളെപ്പൊറ്റി പ്രാമിതൻമാറിത്തത്തും
 തെളിതാരത്തെസ്സാക്ഷിയാക്കിത്താൻ

വീതായാസം

വണ്ണധർമ്മാശ്വന്മാരാം കഷ്ടന്മാരോടൊപ്പം
 പുണ്യസമൂഹത്തിന്റെ വിത്തുകൾ

വിതയ്ക്കട്ടെ! *

—*—

* അടുത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന "ഉദയശ്രീ" എന്ന കാവ്യത്തിൽനിന്നും.

ഭാരതജനനി കസ്തുരിബാ.

“അവളിൽ സ്ത്രീലോകത്തെമുഴുവൻ ഞാൻ കണ്ടറിഞ്ഞു. അവളുടെ ജീവിതം അവരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗമായി ഞാൻ കരുതി.” ഇങ്ങിനെ സ്ത്രീലോകത്തിന്റെ “ജാതകം” തിരുത്തിയെഴുതിയ ബാപ്പജിയുടെ ആ വാക്കുകൾക്കു കൂപ്പുകെ. കേവലം സാധാരണതയിൽ നിന്നും “ഭാരതജനനി കസ്തുരിബാ” എന്നു ലോകം മുഴുവൻ കൊണ്ടാടുന്ന ആ സമാധാനമായ സ്ഥാനത്തേക്കു മഹാത്മജിന്റെ ധർമ്മപതിയെ മാത്രമല്ല ഉയർത്തിയതു്. സ്ത്രീത്വത്തെത്തന്നെയാണു്. സൂര്യകിരണങ്ങൾ കാമോന്മുഖങ്ങളിൽ തട്ടിപ്പുകാക്കുമ്പോൾ അതു് മനം കുളിപ്പിക്കുന്ന മഴവില്ലായി നാം കാണുന്നു. അതുപോലെ മഹാത്മജിയുടെ മഹത്വം ആ ധർമ്മപതിയിൽ തട്ടിത്തിളങ്ങുമ്പോൾ

“ബ്രഹ്മചാരിണീ ഗേഹിനീത്വത്തിലും കർമ്മകാരിണീ നിസ്സഹതത്വത്തിലും ധർമ്മലിപി ഭാരതാപത്തിലും തന്മണാളുന്നരൂപയെന്നിലും”

എന്നു് മഹാകവിയെക്കൊണ്ടു് മതിമറന്നു പാടിക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു മഴവില്ലായി ആ ജീവിതത്തെ ആ സമുന്നതതലത്തിൽ നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷണനേരം കൊണ്ടു് മങ്ങിമറഞ്ഞുപോകുന്ന വെറും ഒരു മഴവില്ലിന്റെ നിറപ്പകിട്ടല്ല അതു്. അകൃത്രിമത്വം, സമുത്തപം, അത്മസംയമനം എന്നു വണ്ണവിശേഷങ്ങളാൽ അകർഷകമായി വാനിൽ പറക്കുന്ന ഭാരതീയ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ വിജയപതാകയാണു്. അഥവാ ഭാരതസ്ത്രീകൾക്കു മാതൃദർശിയായി എന്നെന്നും അനുസ്മരിക്കാനും അനുകരിക്കാനും കണ്ടു വന്ദിക്കുവാനുമായി ബാപ്പജിയുടെ സംഭാവനയായ നിത്യദീപ്തമായ മറൈത അരുസ്തീനക്ഷത്രമാണു്.

സ്ത്രീ—അവൾ അബലയല്ല. അവൾ ശക്തിസ്വരൂപിണിയായ തന്റെ ഉത്തമാർമാണു് എന്നദ്വേഹം ലോകത്തിനു വ്യക്തമാക്കി.

എന്നാൽ പുരുഷനോടു് എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും മത്സരിച്ചുകൊണ്ടു പടം പടം അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു് അധികാരവാഴ്ചയ്ക്കുടിയുറപ്പിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവരുന്ന സ്ത്രീലോകത്തിനുള്ള മാതൃകയല്ല കസ്തുരിബാ. ആ മാതൃത്തിലേക്കു വഴിതെറി കുതിക്കുന്ന സ്ത്രീലോകത്തെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു് ശരിയായി മാതൃദർശിയായി നില്ക്കുന്ന മാതൃകാജീവിതമാണു് ആ ഭാരതജനനിയുടേതു്. വീരഹൃദയങ്ങളിൽ അവർ ചെലുത്തിയിരുന്ന സ്വാധീനതയുടെയും, അധികാരവാഴ്ചയുടേയും അസ്സദമായിരുന്നതു് ഒരു രാജ്ഞിയുടെ കൈയിലെ ചെങ്കോലായിരുന്നില്ല. ഒരു കൊച്ചുകുടിലിലെ അടുക്കളക്കാരിയുടെ ചട്ടകമായിരുന്നു.

സൂര്യനസ്തമിക്കാത്ത സാമ്രാജ്യശക്തിയോടു് ഒരടിമയ്ക്കു പൊരുതിജയിക്കുവാൻ നിയമവിരുദ്ധമായി ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു ഫലപ്രദമായ ഒരു ഉപായമായതുപോലെ തന്നെ ബായുടെ തോട്ടിപ്പണിയും, മാവുകുഴയ്ക്കലും റൊട്ടിപ്പുടലും, അടുക്കളക്കെട്ടിലെ ഗവേഷണങ്ങളും

കെ, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിഅമ്മ.

അന്ത്യപുരത്തിലെ സത്യാഗ്രഹവും സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ നാനാവിധമായ അവശതയ്ക്കു പരിഹാരം കാണുവാനുള്ള ഫലപ്രദമായ ഉപായങ്ങളായി തീർന്നു. തന്റെ ഭാര്യയുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ എല്ലാ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളേയും ബാപ്പജി കണ്ടറിഞ്ഞു പരിഹാരം തേടിവന്നു. അവരവരുടെ സൂനതകളെ അവരവർതന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞു് പരിഹരിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിലാണു അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം സിദ്ധിച്ചതു്. ബായോടുമാറുമസി ബാപ്പജിക്കു തന്റെ സൂനതകളെത്തന്നെ പരിഹരിക്കേണ്ടതായി വന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ സുലഭമായിരുന്നു, സാമ്രാജ്യശക്തിയോടു്, സമുദായത്തി

ലെ അടിമതികളോടും പടപൊരുതി ജയിക്കുവാനുള്ള അടവു ചവുട്ടി അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥമായ കളരിതന്നെയായിരുന്നു സൗത്താഫ് റ്റിസ്സയിലെ അവരുടെ ആ ജീവിതരംഗം.

ഉന്നതകലജാതയും യാഥാസ്ഥിതിക മനസ്ഥിതിക്കായിരുന്ന അവർ ഒരു പഞ്ചമന്റെ വിസജ്ജനപാത്രം വെട്ടുപ്പാക്കണമെന്നുമാത്രമല്ല അതു സന്തോഷത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ചെയ്യുകാണണമെന്നു ബാപ്പുജിയുടെ മക്കൾമുപ്പി; ഭാര്യയുടെ ദുർമുഖംകണ്ടു് അന്യമായിത്തു് കേവലം നിസ്സഹായയായ ആ ധർമ്മപതിയേ ഗൃഹത്തിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറത്തു തള്ളുന്ന കോപാധനയായ ബാപ്പുജി; മുത്തമണികൾപോലെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികളായിത്തു് തുടുത്ത മുഖത്തോടെ ഭർത്താവിന്റെ ലജ്ജാവഹമായ ആ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മപ്പെടുത്തി സഹനശീലം കൊണ്ടു് വിജയം നേടുന്ന ആ വിനയസമ്പന്ന; പൊതുജനസേവനത്തിന്നു സാധനമായി ലഭിച്ച ആരേണങ്ങൾ മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ മടികാണിച്ച ആ സ്ത്രീ സഹജമായ ചാപല്യം കാണിക്കുന്ന കസ്തുരിബാ; മാംസരസം കുഴിച്ചു ജീവനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുതന്നെ തന്റെ മതവിശ്വാസത്തിൽ ഉന്നിനില്ക്കുന്ന ആ ധീരോദാത്ത—ഇങ്ങിനെ എത്രയെത്ര ഹൃദയസ്പർഷകളും കേവലം സാധാരണങ്ങളുമായ മനോഹരചിത്രങ്ങളാണു് നമ്മൾ ആ ജീവിതാലയങ്ങളിൽ കാണുന്നതു്! ലോകസേവനത്തിനായുള്ള പരിശീലനത്തിന്റെ നിലത്തേഴുത്തുകളായിരുന്നു ആ അനുഭവങ്ങളെല്ലാം.

ചൊല്ലുമാറുണ്ടെഴുത്തറിയില്ലതൻ വല്ലഭയെന്നു ഗാസിജിയെങ്കിലും കല്പയാമകുടുംബിനി വായിക്കാറില്ലൊരക്ഷരം കർമ്മകാണ്ഡങ്ങളിൽ.

എന്നൽപോഷിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമ ഗൃഹിണിയുടെ ജീവിതധർമ്മം പുലർത്തി ഗൃഹത്തിൽ ഒരുങ്ങി കഴിയുന്നതു മാത്രമല്ല ബാപ്പുജിയുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം കാണുന്നതു്;

ആ സാത്വികഗുണങ്ങൾ മാത്രം പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു വിനീതകുടുംബിനി മാത്രമല്ല കസ്തുരിബാ.

സമരംഗത്തിലും കാരാഗൃഹത്തിലും അവർ ഭർത്താവിനെ അനുഗമിച്ച് വില്ലവകരങ്ങളായ മുദ്രാവാക്യങ്ങളും, സമരകാഹളങ്ങളും ആ സതി പലപ്പോഴും ഏറ്റു പാടേണ്ടിവന്നു. ആ രംഗങ്ങളിൽ സാത്വികഗുണം കൈവിട്ടു ക്ഷൗരവീര്യം കൈക്കൊണ്ട ഒരു വീരനായികയായി അവർ മാറി. എന്നാൽ ഗൃഹസംരക്ഷണത്തേയും, മാതൃത്വത്തേയും, വിനീതമായ ആ ജീവിതരീതിയേയും അത്ര മാത്രം പുകഴ്ത്തി മഹത്വം കല്പിക്കുന്ന ബാപ്പുജി എന്തിനാണു് കസ്തുരിബായെ സമരംഗത്തിലേക്കു കൈപിടിച്ചിറക്കിയതു്? ഇതു അന്യോന്യവിരുദ്ധമല്ലെ എന്ന സംശയംജനിപ്പിച്ചുക്കാം.

ശാസ്ത്രയുഗത്തിൽ പുരോഗമനമെന്ന പേരിൽ കണ്ണുകാണാതെ മുന്നോട്ടു കുതിക്കുന്ന നാഗരികതയാൽ ഗൃഹങ്ങൾക്കുതന്നെ നാശമടയുന്നു. ഗൃഹജീവിതവും മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു അത്യാവശ്യമായ മോഹനസങ്കല്പങ്ങളും, ബന്ധങ്ങളും, പശ്ചാത്തലങ്ങളും തന്നെ അലങ്കാരമല്ലെടുത്തു. ഇങ്ങിനെ ദിവസം ചെല്ലുന്തോറും അസ്ഥിഭാരമേറിയതെന്ന ഇളക്കംതട്ടുന്ന ഗൃഹജീവിതത്തെ സംശയിക്കുവാനാണു്, നാഗരികതയുടെ അന്ധമായ കുരിച്ചുകയറ്റത്തെ തടയുവാനാണു്, ബാപ്പുജി ആ ശക്തിസ്വരൂപിണിയുടെ സഹായം സമരംഗത്തിലും ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. അതായതു് പുരുഷനു് ഏലിയുടെയും, എന്തിലും, എന്തിനും സ്ത്രീയുടെ സഹകരണം അത്യാവശ്യപ്പെക്ഷിതമാണെന്ന വാസ്തവമാണു് ആ ലോകഗുരു വ്യക്തമാക്കുന്നതു്.

ഗൃഹസ്ഥാശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറയ്ക്കു് ഇളക്കം തട്ടിക്കാതെ സമുദായ ഘടനയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ പങ്ക് നിവഹിക്കുവാനും, മാതൃസ്നേഹത്തിന്നു സഹജമായ ക്രാന്തദർശിത്വത്തോടെ നാഗരികതയുടെ അപനയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുമാണു് കസ്തുരിബാ ഗൃഹംവിട്ടു പുറത്തിറങ്ങിയതു്.

മഹാത്മജി ഭാരതത്തിലെ ബാല്യവായ തോട്ടുകുടി കസ്തുരിഞ്ച ഭാരതജനനിയു യിമാറി. സമുദായസേവനവും, രാജ്യസേ വനവും അവർക്കു അങ്ങിനെ ഗുഹവേലകളാ യിത്തീർന്നു. കൊട്ടാരവും, കോട്ടയും, അഭാ ടവും, അനവധി ഭൂതൃജനങ്ങളുമില്ലാതെ നെ ഭാരതീയരായ തന്റെ പുത്രിപുത്രന്മാ രോടൊപ്പം വിശ്രമമറിയാതെ വേലയെടു ത്തു കൊച്ചുകുടികളിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിത പ്രഭാവത്തെ കെട്ടിക്കിനീറ്റത്തി ആ ജനനിജ നകന്മാർ ആ ദുർഭരമായ ചുമതലകൾ നിവ ഹിച്ചുവന്നു.

ഒരു മഹാത്മാവായിരിക്കുന്നതിലും ക്ലേശ പൂർണ്ണമാണ് ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ പത്നി യായിരിക്കുക എന്നത് ബാലയുടെ ജീവിത ത്തിൽ എത്രയും വാസ്തവമാണ്. അത്യന്ത ത്തിൽ ശാഖോപശാഖകളായി തഴച്ചു പന്ത

ലിച്ചു വളരുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ പോഷ ണത്തിനും, വളർച്ചയ്ക്കും, നിലനില്പിനും എ ല്ലാതന്നെ അടിയിൽ അസ്സദമായിരിക്കുന്ന ത്ത് ആ മണ്ണാണ്. അതുപോലെ സ്നേഹ ബന്ധങ്ങളാകുന്ന വേരുകളാൽ തന്നോടുചേ ത്തനിറുത്തി ഒരു ധാർമികവൃത്തിയിലൊതു ക്കി, ഒരു മഹത്തായ ജീവിതത്തിന്റെ വള ്ച്ചയ്ക്കും, ചൈതന്യത്തിനും, ഉയർച്ചയ്ക്കും നില നില്പിനുതന്നെയും അസ്സദമായി നില്ക്കുന്നത് സ്ത്രീത്വമാണ്. ആ മഹൽത്വമാണ് ആ അദർശസ്വതികളുടെ ജീവിത മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. “ബാല്യവേ മഹാത്മ ജിയാക്കിയത് ബാലയാണ്” ആ ഭാരതജന നിയെക്കുറിച്ചുനമുക്കും അഭിമാനംകൊള്ളാം, ഹിന്ദു്— വന്ദേമാതരം.

ഭി എംപയർ കെമിക്കൽ വർക്ക്സ്, കൊല്ലം.

(1100-നു മുമ്പു സ്ഥാപിച്ചത്)

തങ്ങളുടെ നിന്ദനര പരിശ്രമഫലമായി അനേകം സോപ്പുകൾ ബഹുജന സമക്ഷം സമർപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് അവയുടെ പ്രചാരത്തെ സോപ്പുകളുടെ ഗുണത്തിനു മതിയായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു

പൊലൈം, എച്ച്. എ. മുഹമ്മദുസാലിഹ്.

റഷ്യയിലെ സ്ത്രീജനങ്ങൾ.

(എം. ആർ. മാധവവാര്യർ ബി. എ. എൽ. എൽ. ബി.)

റഷ്യയിലെ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം അവിടുത്തെ സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉല്പാദനം അസൂയാജനകവും അനുകരണീയവുമാകുന്നു. 1917-ൽ റഷ്യൻവിപ്ലവം ഉണ്ടായിട്ടു കാലത്തു റഷ്യയിലെ ജനസംഖ്യയിൽ പത്തിലൊന്ന് മുസ്ലീമങ്ങളായിരുന്നു. മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ മോശാസമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരും അസ്വതന്ത്രരും വിദ്യാവിഹീനരും മായിരുന്നു. സ്ത്രീകളെ പത്തും പതിനൊന്നും വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ വെറും അടിമകളായി വില്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം റഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെ അജ്ഞകളെ ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കരുതെന്നും റഷ്യൻനിയമസംഹിതയിൽ ഒരു വകുപ്പുതന്നെ ചേർത്തിരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ വീട്ടുവിട്ടുപോകുന്ന ഭാര്യയെ അറസ്റ്റുചെയ്യുന്നതിന് അക്കാലത്തു പോലീസിനധികാരം നൽകിയിരുന്നുവെന്നും പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ അസ്വതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പാരമ്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ. തൊഴിലാളിസ്ത്രീകളിൽ മുക്കാൽഭാഗവും കഷ്ടവനിതകളിൽ ഏറിയകൂറും അജ്ഞതയിൽ ആണ്ടിരുന്നു. റഷ്യൻജനതയിൽ നേർപകുതിയുടെ സ്ഥിതി ഈ നിലയിലായിരുന്നു 1917-മാണ്ടു്.

എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാർക്കുള്ള സകല അവകാശാധികാരങ്ങളും നൽകുന്നതിനു സന്നദ്ധരായിരുന്നു. റഷ്യൻവിപ്ലവത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന ലെനിൻ റഷ്യൻസ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണു്.

“വേലയെടുക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽ അല്പഭാഗമായ സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ അവകാശാധികാരങ്ങളില്ലെങ്കിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റുവിജയം അസാധ്യമാണു്. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും നിയമമുഴുപ്പാ തുല്യമാണു്.

ചോട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നതിനും അവർക്ക് പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ അവകാശമുണ്ടു്. അവർക്ക് പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ട്രേഡ് യൂണിയനിലും കൊമ്പോർറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളിലും അംഗങ്ങളാകാം. അവർക്ക് ഏതു തൊഴിലിലും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സ്ഥാനവും ശമ്പളവും അനുവദിക്കും. വിവാഹമോചനത്തിനു പുരുഷനെപ്പോലെ സ്ത്രീയ്ക്കും അധികാരമുണ്ടു്” മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയനുസൃതമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി റഷ്യൻ സ്ത്രീയ്ക്കു് സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പുരുഷനുള്ള എല്ലാ അവകാശാധികാരങ്ങളും സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ സ്ത്രീകളുടെ മോചനത്തിനുവേണ്ടി അശ്രാന്തം പരിശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം വിപ്ലവത്തിൽ സ്ത്രീകൾ പ്രകടിപ്പിച്ച സഹകരണവും സഹാനുഭൂതിയുമാകുന്നു.

1937-ൽ റഷ്യൻസാങ്കേതികപരശാലകളിൽ പഠിക്കുന്നവരിൽ 41 ശതമാനം സ്ത്രീകളായിരുന്നു. ഇന്നു് റഷ്യൻവ്യവസായത്തിൽ ഒരുലക്ഷം സ്ത്രീകൾ ഇഞ്ചിനീയർ ടെക്നീഷ്യൻ മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുന്നു. കൂട്ടുകുടിയേറ്റങ്ങളിലും വ്യവസായശാലകളിലും സ്ത്രീകൾക്കു് അഗ്രിമസ്ഥാനമുണ്ടു്. റഷ്യയിലെ സുപ്രീംസോവിയറ്റിൽ 189 അംഗങ്ങൾ സ്ത്രീകളാണു്. സ്ത്രീകൾ ജഡ്ജിമാരായില്ലാത്ത കോടതികൾ റഷ്യയിൽ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. സ്ത്രീകൾക്കു പ്രവേശനമില്ലാത്ത സ്കൂളോ കോളേജോ റഷ്യയിലില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ സ്ത്രീകളുടെ ഉഗ്രപ്രവർത്തനമൂലം മുത്തശ്ശികളും കിഴവികളുംകൂടി എഴുതാനും വായിക്കുവാനും പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. വനിതകളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി മാത്രം റഷ്യയിൽ അനവധി

പത്രങ്ങളും മാസികകളും നടത്തപ്പെടുന്നു. ഒരു സ്രീയുസ് സാമ്പത്തികജീവിതത്തിൽ ഭർത്താവിനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ജോലി ചെയ്യാവുന്ന സ്രീകർക്കെല്ലാം വേലയും ശമ്പളവുമുണ്ട്. സ്രീകർ ഫാക്റ്ററികളിലും തോട്ടങ്ങളിലും ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും അവർക്ക് പാലുകൊടുക്കുവാനും അവരെ പഠിപ്പിക്കുവാനും ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുവരുന്നു. സ്രീകർക്ക് ഗർഭാലത്തും അവശതയുള്ളപ്പോഴും വേല ചെയ്യാതെത്തന്നെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ശമ്പളം കിട്ടും. സ്രീജനങ്ങൾ അടുക്കളയിൽക്കിടന്ന് പുകയേല്ക്കുന്നതെന്നുകരുതി ജോലിസ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഭക്ഷണശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. റഷ്യയിൽ യാതൊരു സ്രീയേയും നിർബന്ധിച്ച് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കരുതെന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നിയമം. പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരും വൃത്തികെട്ടവരുമായ മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ സ്രീകർക്ക് സംസ്കാരവും വിദ്യാഭ്യാസവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റൂക്ഷി പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ശുഷ്കാന്തി പ്രശംസനീയമാകുന്നു.

സ്രീകർക്ക് അവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ വിവാഹം കഴിക്കുകയോ കഴിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. വിവാഹിതനായ ഒരു സ്രീയുസ് അവളുടെ തൊഴിൽ തുടരുന്നതിനോ പുതിയ തൊഴിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ തടസ്സമില്ല. ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും കൂടിയാണ് ചെലവുകൾ നടത്തുന്നത്. ഒരു സ്രീയുസ് എത്ര കുട്ടികളുണ്ടായാലും അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതുകൊണ്ട് അവിടെ സന്താനനിയന്ത്രണമില്ല. ആദ്യകാലത്തു് സ്രീകർക്ക് ഡാക്ടറന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പരസ്യമായി ഗർഭച്ഛിദ്രം നടത്താമെന്നുതന്നെ അവിടെ ഒരു നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ 1936-ാമാണ്ടു് ആ നിയമം റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആരോഗ്യപരമായ കാരണത്താൽ ഡാക്ടറന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അത്യാവശ്യമുണ്ടെങ്കി

ലല്ലാതെ ഇപ്പോൾ ഗർഭച്ഛിദ്രം അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. കൂടുതൽ കുട്ടികളുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ശമ്പളവും സംഭാവനയും നൽകുമെന്ന് ഗവണ്മെന്റുറപ്പു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ റഷ്യയിലെപ്പോലെ ജനനനിരക്കു വലിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങൾ കുറവാണു്. റഷ്യയിൽ ഇതര രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വ്യഭിചാരവും വിവാഹമോചനവും കൂടുതലാണെന്നും അവിടെ സ്രീകളെപ്പോലും ദേശീയവല്ക്കരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും റഷ്യയുടെ ശത്രുക്കൾ അപഖ്യാതി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. സ്രീയുസ് പുരുഷനും ഇപ്പോൾ സമരണം വിവാഹമോചനം നടത്തുവാൻ നിയമം പ്രതിബന്ധമായി നിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പൊതുജനാഭിപ്രായം തുടരെയുള്ള വിവാഹത്തിനും മോചനത്തിനും എതിരാണ്. അതുകൊണ്ടു് അവിടെ വിവാഹമോചനം ദിനന്തരും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഒരു സ്രീയുടെ സന്താനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല അവർക്കുമാത്രമല്ല അവളുടെ ഭർത്താവിനുമുണ്ടു്.

ഗവണ്മെന്റ് സന്താനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുവെങ്കിലും കുടുംബജീവിതം അത്യാവശ്യമാണെന്നും മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കുട്ടികൾ വളരണമെന്നും നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഒരു സ്രീ വിവാഹമോചനത്തിനുശേഷം കുട്ടികളെ ഭർത്താവിൻറടുത്തു് വിടുംവെച്ചുപോയാൽ ഭർത്താവിനു ഭാര്യയിൽനിന്നും ചെലവീടാക്കാമെന്ന് നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. റഷ്യയിൽ കുടുംബജീവിതം ശിഥിലമായിപ്പോയി എന്നുള്ള വിമർശകന്മാരുടെ ആരോപണം അബലമാണു്. കുടുംബജീവിതത്തിനു പുതിയ വീക്ഷണഗതിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഭയരാഹിത്യവുമുണ്ടായെന്നല്ലാതെ അതിന്റെ ആനന്ദമോ സൗകുമാര്യമോ ഒട്ടുംതന്നെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റൂണേതാക്കന്മാർ ഏകപണിപ്രതത്തേയും ചാരിത്ര്യത്തേയും ദാമ്പത്യദാർഢ്യത്തേയും എല്ലാറ്റും വിലമതിക്കുന്നുണ്ടു്. വിപ്ലവത്തിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി റഷ്യയിൽ സന്മാർദ്ദം

വലിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ സാമ്പത്തികക്ഷേമങ്ങൾ കൂടാതെ ഒരു സ്ത്രീയ്ക്ക് ഭർത്താവും കുട്ടികളുമൊന്നിച്ചു ബുദ്ധിപരവും അത്മീയവുമായ സുഖങ്ങളനുഭവിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സൗകര്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏതു തൊഴിലിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്ത്രീയ്ക്കും പ്രസവകാലത്ത് ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശനവും സൗജന്യവൈദ്യസഹായവും അവധിയും വേതനവും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. കുട്ടിയുടെ ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രധാരണത്തിനും ആവശ്യമുള്ള പണംപോലും ഗർഭിണിക്ക് ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും കിട്ടും. റഷ്യയിലെ പ്രസവങ്ങളിൽ 90 ശതമാനവും ആശുപത്രികളിൽ നടക്കുന്നു. ഗർഭകാലത്ത് സ്ത്രീകളെ പരിശോധിക്കുവാനും അവർക്ക് പട്ടേഴ്സും കൊടുക്കുവാനും വേണ്ടുവോളം നഴ്സുകളുണ്ട്. പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകൾക്ക് ഉപദേശം നൽകുവാനും കുട്ടികൾക്ക് സൗജന്യമായി പാൽ കൊടുക്കുവാനും ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും വ്യവസ്ഥകളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അന്യസഹായമില്ലാത്ത ഗർഭിണികളേയും അനാഥബാലികാബാലകന്മാരേയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ഗ്രാമീണസംഘടനകളുടെ ചുമതലയാണ്. ശിശുസംരക്ഷണകേന്ദ്രമില്ലാതെ റഷ്യയിൽ ഒരു തോട്ടമോ വ്യവസായശാലയോ അഫീസ്സോ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ചുരുക്കത്തിൽ കുട്ടികളെ കുടുംബജീവിതത്തിൽനിന്നും വേർപെടുത്താതെ അവരുടെ സകല സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഗവൺമെന്റുതന്നെ അനേപഷിച്ചുവരുന്നതിനാൽ തള്ളമാക്കു സന്താനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു ക്ലേശവും ഉൽക്കണ്ഠയും ഇല്ല.

കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ റഷ്യയിലെ സ്ത്രീജനങ്ങൾക്ക് അതുതാവഹമായ ഉൽക്കണ്ഠയും പരിഷ്കാരവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് നിർവ്വിവാദമാണ്. റഷ്യൻ സ്ത്രീയ്ക്കു കായികവും മാനസികവുമായ വികാസവും ദീർഘായുസ്സും ആരോഗ്യവും സകല തുറകളിലും അഭിവൃദ്ധിയും വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു, സ്ത്രീകളില്ലാത്ത വ്യവസായശാലയോ

കൃഷിത്തോട്ടമോ അഫീസ്സോ റഷ്യയിൽ ഇല്ലതന്നെ. അവിടുത്തെ അദ്ധ്യാപകരിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം സ്ത്രീകളാണ്. ഡാക്ടറന്മാരുടെ എണ്ണത്തിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം സ്ത്രീകൾ കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ ഗവേഷണശാലകളിൽ അനവധി സ്ത്രീകളെ കാണാം. അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ കുറിയ പരിശീലനത്തിനുശേഷം വ്യവസായശാലകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധരിൽ മൂന്നിലൊന്ന് സ്ത്രീകളാകുന്നു. റയിൽ വെ ജോലിക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും വനിതകൾതന്നെ. കല്ലിലും സൈന്യത്തിലും വിമാനത്തിലും സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ കുറവല്ല. കുട്ടികളെ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു യന്ത്രമായും കാമവികാരമുല്പത്തിക്കുള്ള ഉപകരണമായും കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ ഇല്ലോർ സഖാവെന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ അടിമകളാണെന്ന് ഓക്കലും ഭാവിക്കുകയില്ല. അവർ എയിറോപ്ലെയിനിൽ പറക്കുകയും പാരച്യൂട്ടിൽ ചാടുകയും വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റഷ്യൻ ഭരണഘടനയിൽ 122-ാം വകുപ്പ് താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്. “റഷ്യയിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്ക് സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹ്യവുമായ ജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണവുമ്പോലെ തുല്യാവകാശങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് വേലചെയ്യുന്നതിനും വേലയ്ക്ക് പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നതിനും ഉള്ള അവകാശവും വിശ്രമവും, വിദ്യാഭ്യാസവും സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസും തള്ളയുടെയും കുട്ടിയുടെയും താല്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷണവും, ശമ്പളത്തോടുകൂടി ഗർഭകാലത്ത് അവധിയും പ്രസവപാലയങ്ങളും ശിശുക്ഷേമകേന്ദ്രങ്ങളും കിൻറർഗാർട്ടൻസ്കൂളും അനുവദിക്കുന്നതാണെന്ന് ഉറപ്പു നൽകുന്നു.” ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂപാർട്ടി അംഗങ്ങളുടെ നിസ്തന്ദ്രമായ പ്രവൃത്തികൊണ്ടാണ് റഷ്യയിലെ സ്ത്രീകൾ അജ്ഞതയിലും അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അടിമത്തനത്തിലുംനിന്ന് വിമുക്തമായിട്ടുള്ളത്. റഷ്യാക്കാർ ലാഭേച്ഛയോ

ടൂട്ടിയ ധനസമ്പാദനത്തെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി ഓരോ വ്യക്തിയും പൊതുക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കണമെന്നുള്ള തത്വജ്ഞാനത്തെ പ്രചരിപ്പിച്ചതിന്റെ പരിണതഫലമാണ് അവിടുത്തെ സ്രീകളുടെ മോക്ഷം. റഷ്യൻസ്രീകൾക്കു സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്നും അവർ പുരുഷന്മാരുടെ അടിമകളായിരുന്നേനെ. ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു രാജ്യത്തും സ്രീകൾക്ക് ഇതുപോലെ സ്വാതന്ത്ര്യമൊ സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുന്നതിനുള്ള ചുരുപാടൊ ഇല്ല. സ്രീകളും പുരുഷന്മാരും തുല്യനില വഹിക്കുന്നുവെന്ന് നമ്മുടെ വേദങ്ങളും മറ്റും ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഈശ്വരനെ സർവ്വതങ്ങളിലും നിമിഷിക്കണമെന്നും സമദർശിത്വമാണ് അദ്ധ്യാത്മചിന്തയുടെ പരമസ്ഥാനമെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നവർ സ്രീകളെ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലാണ് വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സ്രീകളെ അവരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അടിമത്തനത്തിലും നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രധാനമായി ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതു് വിദ്യാസമ്പന്നരായ സ്രീകൾതന്നെയാകുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിയും അവനവന്റെ ശരീരസംരക്ഷണത്തിനും ലോകക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ള നീതയിലെ കർമ്മയോഗം പ്രായോഗികമായി റഷ്യയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രായോഗിക വേദാന്തവും കർമ്മയോഗവും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഒരു പ്രബലസംഘടനയും ഗവൺമെന്റും കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടാണ് റഷ്യൻസ്രീകൾ സ്വതന്ത്രരായതു്.

നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധിയും ഇതുപോലെയുള്ള സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ ഒരു പരിവർത്തനംതന്നെ അഭിലഷിച്ചിരുന്നു. സത്യത്തേയും അഹിംസയേയും മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് റഷ്യാ

ക്കാർ സാധിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് പരിവർത്തനം എല്ലാവിധത്തിലും ഇൻഡ്യയിൽ കൈവരുത്തണമെന്നതന്നെ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ. അനവധി സ്രീജനങ്ങൾ കാൺഗ്രസ്സ് പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്നിരുന്നു. ജയിലിൽ പോകുകയും അടികൊള്ളുകയും വെടിയുണ്ട എൽക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭാരതീയസ്രീകൾ ധാരാളമാണ്. ഭാരതത്തിനു ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതസ്ഥാനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സ്രീകൾക്ക് സാമ്പത്തികപരമായീനതയില്ലാതാകുകയും അവർ സാമൂഹികവും മതപരവുമായ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നും വിമുക്തരാകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധി ഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റാദർശം കൈവന്നല്ലാതെ റഷ്യയിലെ സ്രീകൾക്ക് ഇന്നുള്ള സ്ഥാനം ഭാരതീയമഹിളകൾക്ക് ഒരിക്കലുമുണ്ടാകയില്ല. “ന സ്രീ സ്വാതന്ത്ര്യമർഹതി” എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള പഴഞ്ചൻ പ്രമാണങ്ങളും പുരാണകഥകളും വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നമുക്ക് യാതൊരു ഭയവും വരാൻ പോകുന്നില്ല. ഇൻഡ്യൻ സ്രീകൾ ഘോഷാസമ്പ്രദായവും പരായിനഭാവവും അന്ധവിശ്വാസവും ദൂരെക്കളഞ്ഞു് റഷ്യയിലെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്രരാകുന്നപക്ഷം അവർക്കും അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും ഭയമഹിതവും ആനന്ദസുരഭിലവും ആയ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ തീച്ചയായും കഴിയുന്നതാണ്. സ്രീകളുടെ നില നന്നാകാതെനാടോ, വീടോ ഉയർച്ചയെ പ്രാപിക്കുകയില്ല. നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാരം പ്രയോജനപ്രദമാകണമെങ്കിൽ സമാധാനപരമായ ഒരു മഹാ പരിവർത്തനം സ്രീജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉടൻതന്നെ ഉണ്ടാകുകതന്നെ വേണം.

ഞ ഓ ടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ .

അമ്മായിഅമ്മ.

0-4-0

മരുമകളെ ഏല്പാവിധത്തിലും ദ്രോഹിക്കുന്ന അമ്മായിഅമ്മയും ആ വധുവരന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന യാതനകളെ വിവരിക്കുന്ന നോവൽ.

അപരാധിനി.

0-4-0

അബദ്ധയുടെ ചാലതയും തിടന്റെ കടലതയും ചേർന്നുവെന്ന് എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു നോവൽ.

അശ്രുധാര.

1-0-0

ഏതൊരു കാര്യത്തിലും ബാധിക്കപ്പെടാതെ ജീവിക്കാനുള്ള വഴിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം.

അറബുജനം.

0-3-0

ജീവിതരഹസ്യംകൊണ്ടു ഒരു പ്രേമിയുടെ ആത്മകഥ

മെഞ്ചരിവിലെ ഭൂതം.

0-10-0

പ്രസിദ്ധമായ ഏഴു ഗർവാവഴിന്റെ ഒരു ഹിറാക്സ് വിവരണവലിന്റെ പരഭാഷ.

പ്രേമമുദ്ര.

0-6-0

ജനതയിലൊട്ടാകും നേടിയവരുടെ ഇടയിലും പ്രേമചാലപ്പയ്യങ്ങൾ ധാരാളമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു പരമരസികൻ നോവൽ.

ലീലാഞ്ജലി.

1-4-0

ശ്രീ: കമുകാലിലാഭായിയുടെ ഏഴു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം.

കിമാകസുമങ്ങൾ.

0-8-0

ശ്രീമതി സാബ്ബികുമാരിയുടെ സുപ്രസിദ്ധ കഥകളുടെ പരിഭാഷ.

ബാലാരാമം.

0-3-0

കുട്ടികൾക്കുള്ള കഥകൾ. വണ്ണചിത്രങ്ങൾസമിതം. ആകർഷകമായ പുറംചട്ട. ബാലസാഹിത്യശാഖയിൽ മികച്ച ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം.

പാദമുദ്രകൾ.

0-8-0

മഹാത്മജയുടെ അന്ത്യകാലത്തെ സംഭവങ്ങൾ വയലാർ രാമനായരുടെ കവിതാകസുമങ്ങൾ

മഹാത്മജി.

0-10-0

ആത്മകഥാകഥനത്തെ ആധാരമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ജീവചരിത്രകാവ്യം

ജാലവിദ്യകൾ

0-8-0

പഠിക്കുക, പ്രയോജനിക്കുകയും രസിക്കുകയും രസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കുവിദ്യകൾ. ചിത്രങ്ങൾസമിതം ആകർഷകമായ പുറംചട്ട.

കുളികൾ.

0-4-0

കുട്ടികൾക്കു വ്യായാമത്തിനും വിനോദത്തിനും പഠിപ്പിക്കുവിദ്യകൾ കളിക്കളപ്പാടി ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാനന്തപുരം പുസ്തകങ്ങൾ വില്പനയ്ക്ക്. ക്യാമ്പ് ലാഗിൻ ആവശ്യപ്പെടുക.

വായനശാലകൾക്കും കച്ചവടക്കാർക്കും നല്ല കമ്മീഷൻ അനുവദിക്കുന്നതാണ്.

മാനന്തപുരം, ശ്രീ: നരസിംഹവിലാസം ബുക്കഡിപ്പോ,

ഇറപ്പുകാരൻ A O കമ്മീഷനർ P. O.

ചിത്രകഥാവലി (മുൻഭാഗം) 0 9-0

കുട്ടികൾക്കുള്ള ചെറുകഥകൾ അടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥാവലി. പഴയതും പുതിയതുമായ പല കഥകൾ.

ആത്മാവും മോക്ഷവും.

0-4-0

ആത്മാവിന്റെ അനന്തരഭാവവും മോക്ഷസംഭവങ്ങളിലുള്ള മാറ്റങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഉത്തമ ഗ്രന്ഥം.

സ്വയംസേവ.

0-4-0

സ്വയംസേവപരിപാലനമാണ് സാമൂഹ്യതയുടെ പ്രവൃത്തിയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന മനോഹരം.

സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തി.

0 4-0

മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഒരു ഉല്കൃഷ്ട കവിത.

ഗാന്ധിജിയമ്മി.

0-14-0

മഹാത്മജിയുടെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഒരു ഗദ്യനാടകം. അഭിനയിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന.

മാതൃകാക്ഷരമാല

0-4-0

ശ്രീകൃഷ്ണസ്തുതിപരങ്ങളായ സ്തോത്രങ്ങൾ—വ്യാഖ്യാനസമിതം.

വേദവ്യാസൻ.

0-4 0

കൃഷ്ണഭഗവതന്റെ ജീവിതത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി വിശദീകരിക്കാൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഉല്കൃഷ്ടഗ്രന്ഥം.

സമകരണദീപിക.

0-12-0

സമകരണസംഘപ്രവർത്തനങ്ങൾ അവയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ ഏല്പാ കാര്യങ്ങളെയും വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സമാഹരണഗ്രന്ഥം.

വാസ്തു സഹായി.

0-4-0

സമകരണസംഘങ്ങളിലെ വാസ്തുജ്ഞപാടിനെപ്പറ്റി കൃത്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സമകരണസംഘങ്ങൾ.

0-4-0

ജീവിതാംശങ്ങളിലെ സമകരണസംഘങ്ങളുടെ നിലയെപ്പറ്റി ഇതിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സമകരണപ്രവേശിക.

0-10-0

സമകരണസംഘങ്ങളിലെ മാനദണ്ഡപാടിനെയും അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുക, നീക്കുക മുതലായതിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ട നടപടികളെയും വിശദീകരിക്കുന്നു.

സാരസ്വതചരിത്രം.

0-8-0

അസംഖ്യം രേഖകൾ പരിശോധിച്ചു തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം.

ചന്ദ്രാവർണ്ണം.

0-2-0

ശ്രീനാരായണഗണേശചന്ദ്രാവർണ്ണങ്ങളുടെ ജീവിത ചരിത്രം.

മിശ്രവിവാഹം.

(ജഗതി എൻ. കെ. ആചാരി ബി എസ്സി.)

ഉറുവളുവുള്ള ഒരു സാരി, ഉഴുതിവീർത്ത മുഖവുമായി മെയിൻറോഡുപഴി പറക്കുന്നത് നിങ്ങളിൽ പലരും കണ്ടിരിക്കും. അതാണു ഭാനുമതി. അവൾക്കുമുണ്ടാരു പ്രണയകഥ.

പ്രണയത്തിന്റെ മുന്തിമിച്ഛാരാസവദിച്ചു മത്തു പിടിച്ചവർ പഴയ മെയന്തിയും ശക്കുനളയും മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഭാനുമതിയും എന്താണു ഇടങ്ങഴിയോളം സേവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഭാനുമതി ഒരു ക്ലാർക്കു്—സർക്കാർ പബ്ലിക് വർക്കിംഗ്സ് ഓഫീസിലെ ഒരു ക്ലാർക്കു്. ജീവിതത്തിൽ ആയിരം ആശങ്കയും പ്രശ്നങ്ങളും അവൾക്കുണ്ടു്. ലോകം അവൾക്കു സൗന്ദര്യം ഉണ്ടെന്നു പറയാൻ വിസമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ മായന്മാരുടെ ഭൂമിപക്ഷമാണു ലോകം. പണ്ടു്, ഭാനു പാവായടുത്തു നടന്നപ്പോൾ അയൽ വീട്ടിലെ ജാനുമായി അടിക്കടി വഴക്കിടാറുണ്ടായിരുന്നു. ജാനു ഭാനുവിനെ കരംകരങ്ങളെന്നും മറ്റും വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ക്ഷമയുടെ റാണിയായിരുന്ന ഭാനുമതി തന്നത്താൻ സമാധാനപ്പെട്ടു കറുപ്പിനു് ഏഴു് അഴകുണ്ടെന്നു്!

വിധിക്കു ചില വിക്രിയകളുണ്ടു്. മുല്ലവള്ളി മുതക്കിൽ പടന്നു പിടിക്കും. ജാനു വിവാഹിതയായി. ജാനുമയുടെ ഭർത്താവു ഒരു കറുത്തുതടിച്ച മാംസഭോജനമായിരുന്നു. പുനലുണങ്ങാണ്ടോ തടിയെടുക്കാൻവന്ന ഒരു പാണ്ടിച്ചെട്ടിയാർ ജാനുവിനെ പരിഗ്രഹിക്കേണ്ടിവന്നു. നാട്ടുകാർ ഓരോന്നു പറഞ്ഞുപറഞ്ഞു. ഭാനുമതിയുടെ യശോധവളിമ അപ്പോഴാണു പരക്കാൻ ഇടയായതു്.

“ഭാര്യപ്പെണ്ണു കറുത്തിരുന്നാലെന്നാ? നല്ല അടക്കവും ഒരുക്കുമുള്ളവർ” കുരവപ്പുവെന്നു കപ്രസിദ്ധിനേടിയ നാണിയമ്മ വിധിയെഴുതി. നാണിയമ്മ മാത്രമല്ല നാട്ടുകാരെല്ലാം ഭാനുവിനെ പുകഴ്ത്തി. നിറമില്ലെങ്കിലും സൗമ്യപൂർവ്വം പരത്തുന്ന ഭാനുവിനെ ഉ

ദ്ദേശിച്ചു് സമീപത്തുള്ള ഒരു പുരോഗമന സാഹിത്യപ്രണേതാവു് ‘ശാന്ത്രാണിത്തിരി’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു നെടുനെടുങ്കൻ കവിത പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. പ്രശസ്തി ഭാനുവിന്റെ സൈപരതയെ ഹനിച്ചു. വിവാഹദില്ലാളുകൾ മലബാറുംപോലെ മനസ്സുകയറി. പ്രേമലേഖനങ്ങൾവന്നു കുന്നുകൂടി കുമിഞ്ഞു. മേശ നിറയുമ്പോൾ വാരികെട്ടി കട്ടിലിലാക്കും. അതു നിറയുമ്പോൾ പത്തായത്തിനകത്തും.

അകപ്പാടെ വിഷമമായി. അതിശയോക്തിയല്ല; അക്കാലത്തെ മെഞ്ചൽശിപായി അവധിയും അനുവാദവും കൂടാതെ സ്ഥലം വിട്ടുപോകുപോലും ചെയ്തു. അത്രമേൽ എഴുത്തുകൂറാണു് അയാൾക്കു ചുമക്കേണ്ടിവന്നതു്.

എങ്കിലും മെത്യാഹിതം. ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തമായിരുന്നു അന്നു്. പക്ഷെ പറ്റിയ ഒരു വരനെ ഭാനുവിനു ലഭിച്ചില്ല. ഓരോരുത്തരിലും ഓരോ കുററങ്ങൾ അവൾക്കുണ്ടു. പോരെങ്കിൽ ജാനുവിന്റെ ഭർത്താവിനെക്കാൾ അതീവസുന്ദരനായിരിക്കണം തന്റെ വരൻ എന്നവൾ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

കാലവും ഭാനുവും നീണ്ടുനീണ്ടു നീക്കോലി പോലായി. കറുപ്പിനുണ്ടായിരുന്ന ഏഴു അഴകിൽ അറുപത്തു പ്രകൃത്യാതന്നെ നശിച്ചു. മെഴകു മാത്രം അത്മാവിന്റെതായി ശേഷിച്ചു. ഭാനുവിന്റെ കവിതയ്ക്കു് ഒരുക്കൻ ഇടികൊടുത്തിട്ടു് ആ യൗവനവും യാത്രയായി. എങ്കിലും കവിതയ്ക്കു് ഒട്ടിയില്ല, പ്രസ്തുത ആ ഇടിയുടെ അർഥാതന്താൽ അതു പൂർവ്വം വിട്ടു.

യാതനകൾ മന്ത്രിമാരെപ്പോലെയാണു്; റെറയായിട്ടു് ഒരിക്കലും വരാറില്ല. ഭാനുവിന്റെ ഗൃഹനില അല്പം മോശമായി. സാ

വൃത്തികളെല്ലാം വാട്ടംതട്ടി. പട്ടിണിക്കാരന്റെ വാരിയെല്ലുകൾപോലെ ആ വീട്ടിന്റെ കഴക്കോലുകൾ പൊന്തിത്തുടങ്ങി. ആ വീട്ടിന്റെ അന്നത്തെ അവസ്ഥ കണ്ടാൽ ഏതൊരു സഖാവും 'ഇങ്കുലാബ്' വിളിച്ചു പോകും. അത്ര ദയനീയമായിരുന്നു അത്.

പരിവർത്തനം! അത് ഏതിനുമുണ്ട്. പാറക്കെട്ടുകളിൽ കൂടി പാടപെട്ടോടുന്ന നദിക്കു സമനിലത്തിൽ കൂടി സ്വപരന്ദം ഒഴുകാനിട വരും. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളു നിറഞ്ഞു കിടന്ന കൂട്ടത്തിൽ ആമ്പലും അല്ലിത്താമരയും വികസിച്ചുവെന്നുവരും. ഭാനുമതിക്കു രാജധാനിയിൽ ഒരുദ്യോഗം കിട്ടി. അതും ഒരു ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥാപനത്തിൽ. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ഭാനുമതിയെ ഏതാണ്ട് ഒരു സന്യാസിനിയുടെ മട്ടിലാക്കിക്കളഞ്ഞു. രേദേവതയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ ആര്മിസിൽ ഹാജരാകും. തന്റെ ജോലി കർമ്മ സന്നിദ്ധർഷം ചെയ്തുകൊണ്ട്. നാലുമണിക്കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ മേശപ്പുറം ഭംഗിയായി കിട്ടി, അതുകൊണ്ട് മുഖത്തുനോക്കാതെ തന്നെ, കടയുമെടുത്ത് മുററത്തെമണൽത്തരികൾ എണ്ണിക്കൊണ്ട് നടന്നു കളയും. റോഡിൽ കൂടി നടക്കുമ്പോഴും ഭാനുമതി സന്ധ്യാനാമം ജപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

പേപ്പർ നിർമ്മാണശാലയായിരുന്നു അത്. രസതന്ത്രോപകരണങ്ങളും, യന്ത്രസാമഗ്രികളും, വിദ്യാലയത്തിലും മറ്റും നിറഞ്ഞ ആ സ്ഥാപനത്തിനകത്ത് കലാഭേദി ഒരിക്കൽ പോലും എത്തിനോക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഗവേഷണപട്ടമുതൽ പട്ടവൃദ്ധൻ ശിപായിവരെ അനേകംപേർ ആ സ്ഥാപനത്തിനകത്തുണ്ട്. യന്ത്രവുമായുള്ള നിരന്തര സമ്പർക്കമൂലം അവിടത്തെ ജോലിക്കാർക്കെല്ലാം ഒരുതരം യാന്ത്രികമനഃസ്ഥിതി വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീ ക്ലാക്കായിവന്നത് അതിനകത്തൊരു 'സംഭവ'മായിത്തീർന്നു. ഭാനുമതി അതുകൊണ്ട് മുഖത്തുനോക്കാതിരുന്നതിൽ ചിലർ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി അപ്പർവ്വം ചിലർ അവളെ പ്രശംസിച്ചു.

ഭാനുമതിയെ അദ്ദേഹമായി പ്രശംസിച്ചത് ഗവണ്മെന്റായിരുന്നു. ബൈബിളിൽ പറ

യുന്ന ദൈവമുതൽ ഗവണ്മെന്റായില്ല, ഒരു മെക്കാനിക്. പക്ഷെ താൻ ഒരു വിമുക്ത ഭടൻ എന്നു പറയാനാണ് ഗവണ്മെന്റൽ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുക. ആര്മിസിൽ ഒന്നിലധികം വിമുക്തഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പോലീസിൽ ആ സ്ഥാപനത്തിൽ ഉദ്യോഗം കിട്ടാനുള്ള കുറഞ്ഞടിക്കുറുപ്പ് യുദ്ധസേവനമാണ്. ഗവണ്മെന്റും സഹജോലിക്കാരുമായി അത്ര മനസ്സിലല്ല. ആർക്കും ഗവണ്മെന്റിലേന്നോടു വിരോധമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ അയാളുടെ മീശയോടു എല്ലാവർക്കും വെറുപ്പാണ്. ആ മീശ ഒന്നുകൊണ്ടും ഗവണ്മെന്റിലെ പറ്റിയതല്ലെന്നാണ് പൊതുജനാഭിപ്രായം. മാത്രമല്ല അതെടുത്ത് ശരീരത്തിന്റെ മറ്റൊരുകെട്ടിലും ഭാഗത്തുവെച്ചാലും ശോഭിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ആ സ്ഥാപനത്തിലെ ശിപ്പി ശങ്കവിന്റെ അഭിപ്രായം. ജീവിതത്തിൽ ഗവണ്മെന്റൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള മറുപടികളിൽ ഒന്നാമത്തേതായിരുന്നു ഈ മീശ. മേലധികാരികൾക്ക് മാത്രമേ ശിപായിവരെപ്പറ്റിയുള്ള ആ മീശയെടുത്ത കളഞ്ഞല്ലാതെ ലക്ഷണം പിടിക്കുകയില്ലെന്ന്, ഗവണ്മെന്റൽ ക്ലബ്ബിയില്ല. എങ്കിലും ആര്മിസിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ അയാൾ നന്നേ വിഷമിച്ചു. ഗവണ്മെന്റൽ തൊടുനാളും പിടിക്കുന്നതുമെല്ലാം കുറവായി. ആർക്കും അയാളോടു വിരോധമില്ല. പക്ഷെ ആ മീശ, അത് ആ സ്ഥാപനത്തിലുള്ള സകലരെയും കൊല്ലാതെ കൊല്ലുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മദ്യപഞ്ചനം നടപ്പിലാക്കിയതിന്റെ അരിശുകൊണ്ട ഒരു ശിപായിക്കാരനെവർ തന്റെ കലി തീർന്ന് ഗവണ്മെന്റിലെ മീശയെന്നോക്കി പൂർണ്ണമായി പാടിയാണ്.

... ..
 “സാധിനശക്തിയുള്ള ഒരു ക്ലാക്ക് ഇവിടെല്ലെങ്കിൽ കാര്യം കഷ്ടത്തിലാകും” ഗവണ്മെന്റൽ ചിന്തിച്ചു. പ്രാർത്ഥിച്ചു.

മുട്ടുവിൻ തുറക്കപ്പെടും എന്ന സത്യവാചകം ഫലിച്ചു. ഭാനുമതി ക്ലാക്കായി കാൽ കുത്തിയത് അദ്ദേഹമാണ്.

ഒരിക്കൽ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും എന്തോ ചില സാധനങ്ങൾ എടുക്കാനായി, ഗവണ്മെന്റൽ ഭാനുമതിയുടെ മേശയുടെ കിഴക്കിൽ

പോയി. ഗബ്രിയേലിന്റെ ഉള്ളിൽക്കൂടി ഒരു മിന്നൽപ്പിണർ പാഞ്ഞു. അതെയും നോക്കാത്ത ഭാനുമതി ഗബ്രിയേലിനെ ഒന്നുനോക്കി. കറയററ ഒരു നോട്ടം. കേവലം ഒരു ജ്യോതികമായ ഒരു നോട്ടം. അത്രതന്നെ! ഗബ്രിയേൽ സാമാനവുമായി പുറത്തുപന്നപ്പോർ, 'മേരേ സ്വപ്നേകീറാണീ....' എന്നു സിനിമാപ്പാട്ട് താനറിയാതെ കീഴ്സ്വരത്തിൽ മുളന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബീടിയുടെ കയറിയിറങ്ങൽ കൊണ്ടു കറുത്തു തടിച്ചിരുന്ന ഗബ്രിയേലിന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചെമ്പരത്തിപ്പു പോലായി. കണ്ണുകൾ നിജ്ജീവാവസ്ഥവിട്ട് ഒന്നു മിനുങ്ങി ചലിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ ശപിക്കപ്പെട്ട മീശയിൽപ്പോലും ഒരിരുന്നിലല്ലതിവീശി... കൂട്ടുകാർ അമ്പരന്നു. അകപ്പാടെ ഒരു മാററം. ചിലർ അസൂയപ്പെട്ടു. മറ്റു ചിലർ പരീക്ഷണാത്മം സ്റ്റാർവരെ പോയി വന്നു. ഫലം നാസ്തി. കായകല്പം സേവിച്ചുവന്നപ്പോലെ ഗബ്രിയേൽ ഉജാറിന്റെ കലവറയായി മാറി.

മണിനാലായി. തോട്ടത്തിലെ അന്തിമന്താരങ്ങൾ വിമിഞ്ഞു. ഭാനുമതിക്കുമുണ്ടായി ഒരു മാററം. ഭാനു എണ്ണിററു വളക്കിലുക്കത്തോടെ കൈകൾ ഒന്നു കൂടഞ്ഞു. ആ കൈകൾ പെട്ടെന്നു മാംസളങ്ങളായതുപോലെ അവർക്കു തോന്നി. പതിവിനു വിപരീതമായി അവർ ശിപായിയെ വിളിച്ചു കടലാസ്സുകൾ അടുക്കിവയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാപേരെയും നോക്കി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. പിന്നീടൊരിക്കൽ ആ പുഞ്ചിരിയെപ്പറ്റി ഗബ്രിയേൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. 'അതാണു് ഫ്റഞ്ചുചിരിയെന്നു്.' നിലവിളക്കു തുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലായിരുന്നു ഭാനു കൂടയെടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കാറുള്ളതു്. പക്ഷെ അന്നാണെങ്കിൽ കൂടയെടുത്തു കറക്കി ഒന്നുവീശി ആകാശത്തിൽ 'ടി' എന്നെഴുതി കക്ഷത്തിലാക്കി. തണ്ണീർക്കുളതവളയെപ്പോലെ ഭാനു റോഡിലിറങ്ങി.

ജോലിസമയം കഴിഞ്ഞാലും, കുത്തിയിരുന്നു റേഷൻ ചൊരിയുടെ വരവുചിലവു കുറിക്കാറുള്ള ഗബ്രിയേൽ നാലുമണി കഴിഞ്ഞയടൻതന്നെ ഒരു പോലീസുകാരനൊപ്പം ആ

രോഗ്യവാനായി. എല്ലാം തോലും മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ സൈക്കിളിൽക്കയറി അമ്പുപോലെ പാഞ്ഞു. ആ പാച്ചിലിൽ രണ്ടുകയ്യുംകൊണ്ടു് തല ഒതുക്കുന്നമുണ്ടായിരുന്നു!.

ആക്കും ഇതൊന്നും അത്രമസിച്ച്. പ്രത്യേകിച്ചു ശിപ്പിവിദഗ്ദ്ധൻ ശങ്കുവിനു്. ശങ്കു മനസ്സിലാച്ചു, ഈ സ്ഥാപിതതാല്പര്യത്തിനെതിരായി ഒരവിശ്വാസപ്രമേയം തട്ടിക്കൂട്ടണമെന്നു്.

* * * *

ദിവസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. ഭാനുമതിയുടെ നെററിയിൽ നീണ്ടുകിടന്ന ചന്ദനവര കാണാതായി. അഗാധമായ ഒരു ചാതുപൊട്ടു് നെററിയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു. ഇപ്പോൾ അലക്ഷ്യമായി സാമിച്ചുററാറില്ല. അരക്കെട്ടിൽ ഇരുപതും മാറത്തു പതിനൊന്നും ചുളക്കുകൾ വച്ചു ഞൊറിഞ്ഞു ശാസ്ത്രീയമായി ഉടുക്കാൻ തുടങ്ങി. കാരറടിച്ചു വീണ്ണിട്ട ഭുജങ്ങൾ ഉള്ള ജമ്പർ ഒരു ദിവസം ധരിക്കയാണെങ്കിൽ അടുത്തദിവസം 'നീയും ഞാനും ഒന്നു്' എന്നുള്ള ജമ്പറാണു ധരിക്കുക. ഗബ്രിയേലിന്റെ മീശപോലെ ഒരിക്കലും യോജിക്കാത്ത ഒരു ജോടിചെരിപ്പും ഭാനുമതി ധരിച്ചുതുടങ്ങി. പരോളിൽ വിട്ടിരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു സഖാക്കളെപ്പോലെ ഒന്നരണ്ടുരോമച്ചുരുളുകൾ യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ നെററിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഗബ്രിയേലിനുമുണ്ടായി മാററങ്ങൾ. എപ്പോഴും ശുഭവസ്ത്രധാരിയായി കാണപ്പെട്ടുപണ്ടു് ഇറാക്കിൽ വച്ചു ചെച്ചൊറുണ്ടായിരുന്ന അലുമിനിയം ഷേവു്, ദിവസേന ചെയ്തു മുഖത്തെ കൂടുതൽ ഭാസുപത്താക്കി. മീശയുടെ നീളം ശകലമൊന്നു കൂട്ടി. സഹപ്രവർത്തകരുടെ കലി, പേലിചാടി, വയറിളക്കം വലിച്ചു കാളറയായി എന്നവർ ഏകസ്വരത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ബുദ്ധിമാനായ ഗബ്രിയേൽ തന്നത്താൻ മന്ത്രിച്ചു "ഭാനു ഒന്നു നോട്ടിട്ടു സബ്മിററുചെയ്താൽ ഇവന്റെയെല്ലാം.....ഉം"

—ഭാനു നോട്ടിടുകതന്നെ ചെയ്തു. ഗബ്രിയേലിന്റെ ഒരു വൻശത്രുവിനു് വിഷജപരം

പിടിച്ചിട്ടും അവധി അനുവദിച്ചില്ല. മറെറാരു ശത്രുവിന്റെ പോക്കറിൽ ഒരു കഷണം ഇരുമ്പു കിടന്നതിനാൽ സസ്സെൻറിൽ നിറുത്തുന്നതിനു തടയായി. ശങ്കുവിനു ഒരു തീപ്പൊരിയൻ വാർണിംഗും ലഭിച്ചു. ഗബ്രിയേൽ പറഞ്ഞാൽ ഭാനു നോട്ടിടും. ഭാനു നോട്ടിടാത്തതാമസം മേലധികാരി ഉടൻ ഒപ്പു വയ്ക്കും. ആക്ഷേപങ്ങളുടേയും അപസ്മരങ്ങളുടേയും ശ്രുതി താണുതുടങ്ങി. എങ്കിലും അടിക്കടി അഫീസ് ചുമരുകളിൽ ചില കാർട്ടൺ ചിത്രങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. അന്നെല്ലാം ശങ്കുവെന്ന വിശ്വകർമ്മാവിന്റെ കയ്യിൽ കരിക്കട്ട പൂരണ്ടിരുന്നെന്നും മറ്റും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഭാനു ആ സ്ഥാപനം ഭരിച്ചു; ഗബ്രിയേലിന്റെ പിൻതുണയോടുകൂടി ഭരിച്ചു.

തട്ടാൻ മുത്താൽ ചെട്ടി. എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. അതുപോലെ ഗബ്രിയേൽ മുത്തും ഒരു മേലാവിന്റെ മട്ടിലായി. യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാറില്ല. സ്റ്റേറ്ററിൽ ചെന്നിരിക്കുക പതിവാക്കി. വിശ്രമത്തിനുവേണ്ടി കാൽ എടുത്തു ക്ലാക്കിന്റെ മേശപ്പറത്തു വയ്ക്കും. അയിരിപ്പിലിരുന്ന് നാലുമണിവരെ ഭാനുവുമായി സല്ലാപത്തിലേപ്പെടും. ആ സംഭാഷണം പകർത്താനായി ശങ്കുവും കൂട്ടരും പല തവണ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ ശില്പവിദഗ്ദ്ധൻ ശങ്കു മാത്രമല്ല സാക്ഷാൽ ശങ്കുമാചാര്യൻവരെ ആ സംഭാഷണം കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടും. മിക്കവാറും യുദ്ധപരാക്രമങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് സംഭാഷണം തുടങ്ങാറുള്ളത്. ശബ്ദം ക്രമാനുഗതീകമായി കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു അവസാനം നെടുവീറ്റിലും മറ്റും അവസാനിക്കും.

“അപ്പളേ ബോംബേയിൽ പോയിട്ടുണ്ടോ” ആ ജൂലിയട്ട്റോമിയോവോടു ചോദിക്കും.

ഒരലക്ഷ്യച്ചിരിയോടെ ഗബ്രിയേലും “എനിക്കു ബോംബേ എന്നു പറഞ്ഞാൽ കോട്ടയും പോലാണു്. ഞാൻ ഓവർ സീയിലായിരുന്നു.”

“എന്താ ഈ ഓവർസീ” ഭാനുവിനു സാങ്കേതിക ജ്ഞാനം അല്പം കുറവാണു്.

“കടലിനപ്പറം!” തിരയെണ്ണുന്ന മട്ടിൽ ഗബ്രിയേൽ ഇരിക്കും.

“ആയോ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ?” ഭാനുമതിയുടെ ഉള്ളൊന്നിളകിത്തുള്ളും.

“ഓഹ! ഇംഗ്ലണ്ടു്. ഇംഗ്ലണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ അത്ര പ്രമാദമായിട്ടൊന്നുമില്ല. ഒരു വലിയ എറണാകുളം അത്രതന്നെ!”

“പിന്നെ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ—” ഭാനു കാര്യഭാഗത്തിലേക്കുകടക്കും. “അന്നും ഈ മീശയുണ്ടായിരുന്നോ?”

ഗബ്രിയേൽ അഫ്ഓദം കൊണ്ടുപുളയ്ക്കും. വിരമുകൾകൊണ്ടു മീശമേൽ ചെറിയ മോർസിംഗ് വായന നടത്തി മറുപടി പറയും. “അന്നുമുണ്ടായിരുന്നു ഭാനുമതിക്കുട്ടി! ഈ മീശ. ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെമോ ശമാണോ? ഉള്ളതു പറയൂ”

ഭാനുവിന്റെ കണ്ണുകലങ്ങാനതുമതി. “എന്റെ ദൈവമേ ആമാ ഈ അപരായം പറയിടേ...കൊള്ളാം ഈ മീശയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ മുഖത്തു നോക്കത്തില്ലായിരുന്നു...” ഭാനു കീഴ്ച്ചുണ്ടിൽ പല്ലുകൊണ്ടു് ധ എന്നെഴുതി.

ഇങ്ങനെ സജീവസമ്മോഹനങ്ങളായ രംഗങ്ങൾ നിരവധിയായി. മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. സഹജോലിക്കാരുടെ റിമാർക്കുകളുടേയും ഏതാണ്ടു നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

ഒരു ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ച—അതൊരു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു — ഗബ്രിയേൽ സ്റ്റേറ്റിനകത്തെത്തി.

“ഞാൻ എല്ലാ പട്ടാളക്കാരെയുംപോലെ അധികമൊന്നും കളിച്ചുനടന്നില്ല” ഗബ്രിയേലിന്റെ ശബ്ദം അകത്തുനിന്നുമുയർന്നു.

“പിന്നെ?” ഒരു ഫ്റഞ്ചുചിരിയും തുടർന്നു വളക്കിലുക്കവും.

ഗബ്രിയേലിന്റെ ഗൗരവസ്വരം. “ഞാൻ കുറെ വാങ്ങിയിട്ടു്...ഒരു നാലഞ്ചെക്കർ”

വർക്ഷാപ്പിലെങ്ങാണ്ടോ ഒരു യന്ത്രത്തിന്റെ ബൽററു് അററുതെറിച്ച്. ആ യന്ത്രം “ഗബ്രിയേൽ....!” എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു...അതൊരു ദുശ്ശക്തനുമായി ഭാനു കരുതി.

ദുശ്ശക്തനെന്നായിരുന്നു അത്. ഉച്ചയെങ്കിലും ഏതാണ്ടു തണുത്തപ്പോൾ ഒരു ഗ്രാമമുഖ്യൻ ശ്രീമതിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. കറുത്ത തടിച്ച ഒരു പെൺകോലം. മുത്ത പുതുന്നെ നടത്തിയും, രണ്ടാമത്താണെ മാറത്തും മൂന്നാമത്തേതിനെ വയററത്തുമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഒരു പുണ്യഗഭിണി, ഒരു മാവിൻചുവട്ടിൽ നിലയുറപ്പിച്ചു. മണിനാലായി. അവൾ ആ നിലയിൽത്തന്നെ നിന്നു, ഭാര്യ വെളിയിലിറങ്ങിയപ്പോൾ ഈ പേക്കോലത്തേതാണ് കണ്ടത്. സഹപ്രവർത്തകർ ചുറ്റും കൂടി.

“നീ ആരാ!” ഭാര്യ ചോദിച്ചു.
“ഞാനാണെങ്കിലുമാകട്ടെ!” ആ സ്ത്രീയുടെ പിശാചിനേപ്പോലെ അലറി, “ഇതാ ഈ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അച്ഛനാണ് ഇവിടെത്തന്നെ ഗബ്രിയേൽ! മഹാപാപി, എന്റെ താലിസ്മാനം വിറുതിന്നു..... അല്ലാ കൊച്ചമ്മ ഉടുത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കൊരു സാരിയുണ്ടായിരുന്നു.... ആ മഹാപാപി അതുമെടുത്തുകൊണ്ടു കടന്നു കളഞ്ഞു.....

ഭാര്യവിന്റെ തലകുറങ്ങി. ഒരു സ്വപ്നവതിയെപ്പോലെ അവൾ പതറിപ്പതറി നടന്നു. ഗബ്രിയേലിന്റെ ആരംഭം പോലും അവിടെല്ലായിരുന്നു. കീഴ്വശത്തുള്ള ഒരു പറങ്കി മാവിൽ കയറി ഇരിപ്പുണ്ടെന്നു വാച്ചറമാവൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അരുമതു വിശ്വസിച്ചില്ല..... ആ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച അങ്ങനെ സമാപിച്ചു.

ശനിയാഴ്ച രാവിലെ ശ്രീരക്ഷവിനെ മാലോകർ കണ്ടത് ശാസ്താംകോവിലിൽ വെച്ചാണ്, രക്ഷ ഒരുങ്ങുന്നതിനായി. തന്റെ ഹൃദയം ഒരു തണുപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു മല ചവിട്ടിക്കളയാം എന്നു ശിഷ്ടിയും കരുതി. ഭാര്യമതി അവധിക്കു പേക്ഷിച്ചു. അവധി നീണ്ടു. വീണ്ടും നീണ്ടു. കേവലം ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാണ്. ഇനി ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന കാലം സംശയത്തിലാണെന്നും മറ്റും സ്ഥിരീകരിക്കാത്ത വാർത്തകൾ പരന്നു.... ദിവസം പോയതോടുകൂടി ഗബ്രിയേലിന്റെ കഥയും മറന്നു തുടങ്ങി.

ആയിടയ്ക്കാണ് രക്ഷ മകരവിളക്കും ദർശിച്ചു മടങ്ങിയെത്തിയത്. വെറുത്ത പരന്ന ഒരുറപ്പുവെച്ച് ചിരിയോടുകൂടി ആ ശിഷ്ടവിദ്യാർത്ഥി ആരംഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

“സ്വാമിശരണം!” രക്ഷ സഹപ്രവർത്തകരെ അരികിൽ വിളിച്ചു. “ഞാൻ വരുന്ന വഴിക്ക് പുനലുമൊന്നിറങ്ങി!”

“എന്നിട്ട്” കൂട്ടുകാർ ജിജ്ഞാസയോടെ കൂട്ടത്തോടെ ചോദ്യം ചെയ്തു. “എന്നിട്ടെന്തു!” ആൺകുഞ്ഞാ! ഞാൻ കണ്ടു.

രക്ഷ അമ്മേരിക്കാ കണ്ടുപിടിച്ച കൊളംബിയൻനാണെപ്പോലെ കൂട്ടുകാരെ ഒരു നോക്കി.

മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ്, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള
എല്ലാത്തരം അച്ചടിച്ചോലികളും
 ആദായനിരക്കിൽ ആകർഷകമായ രീതിയിൽ
കൃത്യസമയത്ത് ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.
 മാനേജർ, വി. വി. പ്രൈം, കൊല്ലം.

കൃഷീ വ ല ന് .

(കുടമാളർ കെ. സി. കേശവൻനായർ ബി: എ.)

നകവംകലപ്പയ്യം തോളത്തു, തൊപ്പിപ്പാള
 തലയിൽ വെറുമൊരു കീറമുണ്ടുതെളിയിൽ!....
 പോരുമേപോരും—വേഗംപോകുക മുൻപോട്ടേക്കി-
 പ്ലാതിന്റെ വൈദാഹത്തേപ്പോക്കുവാൻ കൃഷീവല!
 താവകനിയോഗത്തെ കണ്ണത്തിൽ വഹിച്ചതാ
 കേവലാനന്ദംകൊടുവീർപ്പിൽ—മുരിക്കുന്ത.
 ചേററിലേക്കിറങ്ങുവാൻ നീയില്ലയെങ്കിൽപ്പിന്നെ
 ചോററിന്നു വട്ടംകൂട്ടാനാവതോ ക്ഷേമനന്ദം?
 പട്ടണിക്കുടിയിൽനിന്നു കിടന്നില്ലെങ്കിൽപ്പിന്നെ
 പട്ടിണിവിരിച്ചിന്മേൽ ധനികനങ്ങോസ്ഥാനം?
 കരിങ്കുറയുചുറ്റിക്കുണ്ണിർ വീഴ്ത്തുംവാണം
 ധരയേപ്രിണിപ്പിക്കാൻ—പച്ചപ്പുല്ലുപ്പിക്കാൻ.
 കൊഴുപ്പിൻദന്തക്ഷത മേറുമേദിനി നിന്റെ
 യുഴവിൻഗീതംകേൾക്കേ കോർമയിർക്കൊള്ളുന്നില്ലേ?
 പാടലപ്രചേദനം വൈങ്കിളിപാടത്തെയി-
 പ്ലാടുമ്പോൾവോണടെ ഹൃദയംകുളിക്കില്ലേ?
 വേപ്പുതുളികൾവേഗം വിതയ്ക്കൂ, വിളഭൂവിൻ
 വീപ്പുകൾവീയുന്നിന്നെ വിശ്വത്തിൻ വിശറിപ്പോൽ.
 താവകപരിശുദ്ധ പാദമുദ്രകളേററു
 ജീവിതംനയിക്കട്ടെ 'പതിനെട്ടിലച്ചകൂം'.
 ആത്മാഭിമാനംവിററും പാരതന്ത്ര്യത്തെപ്പൊറു-
 മാത്തമക്ഷയായ്തെങ്ങ "ജ്യോതി"മനോഹരിയെക്ക;
 തുഷ്ടിയേപ്പുൽകാ;നാശാ ഭീവമേന്തിയങ്ങേർ
 നിഷ്പരനൈരാശ്രത്തിൽ നിതരാംനിവതിക്കേ;
 കലപ്പത്തഴമ്പേതും നിൻകൈകൾ സ്വതന്ത്രമാ,
 യുലകിന്നേകീടുന്ന കാഞ്ചനക്കുതിരകൾ!
 ഉൾക്കളിമിതറുന്ന വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കാറും,
 പുൽക്കൊടിത്തലപ്പിങ്കൽ പുഞ്ചിരി വിടർത്താനും;
 വിളനെയ്യെല്ലാം കൊയ്യാനും, മെതിക്കാനും-
 മലസന്മാരാംതെങ്ങൊക്കെയും പഠിച്ചെങ്കിൽ!....
 വാൽകുംഭിറയ്ക്കുന്ന, യുവതപംവിളർന്നു
 ചീത്താമീവിശപ്പിന്റെ രൂക്ഷമാം രൂപംകാക്കേ.
 ആവില്ലത്തേക്കൊക്കും ജീവിപ്പാനിന്നിമേലിൽ
 താവകകാരുണ്യത്തിൻ കൈവേലകായ്ച്ചില്ലെങ്കിൽ!
 കാലിതൻകഴുത്തിങ്കൽ മിന്നുന്നമണിനിന്നെ
 വേലയ്ക്കുവിളിക്കുന്നു പിന്നെയും, മതാകേരള.

പാതിരപ്പൂവ്.

(ഛെപ്പമണ്ണ)

അതിരത്താരം തെളിഞ്ഞ വിണ്ണിൽ:—
 പ്ലാതിരത്താര, ഞാൻ, പൂഴിമണ്ണിൽ!
 നിത്യവും തെറ്റാതെ ഞാനണയും;
 എത്തിട്ടുമാപ്പോഴത്താമകയും.
 പിന്നീടപ്പൊൻതിടവെണെ നോക്കി-
 ക്കണ്ണിമച്ചെന്തോ, കഥിച്ചു നില്ക്കും;
 ഞാനതുനേരം പകച്ചുനോക്കി,
 നാണം കുണങ്ങി, കുണങ്ങി നില്ക്കും.
 ഭ്രോവിലുള്ളായിരം പൊന്നുസൂര്യൻ,
 ഭൂപിലെൻ ചുറ്റിലുമുള്ള പൂക്കൾ—
 അന്യോന്യം നോക്കിച്ചിരി ചൊരിയു-
 മനേര; മെന്തിനെനാമറിയും!

എങ്കിലേയ്ക്കാതിരത്താരകമേ,
 ചെങ്കുതിമൊന്നു നീ നീട്ടീടാമ!
 തപ്പിത്തടയണമെത്ര നാളി-
 ത്തപ്തപ്പുഴയമിക്ക്കുരിതളിൽ?
 ഭാസുരസ്വർഗ്ഗത്തിൽ, നീയെവിടെ;
 പാരി,ലിപ്പാതിരപ്പൂവെവിടെ!
 വാനവുമുഴിയും കൈകൾ നീട്ടി-
 പ്ലാണിഗ്രഹണം കഴിച്ചീടാമോ?
 പ്രാചിതന്നാനനം ചോക്കുമാപ്പോൾ;
 പാടില്ലെന്നോതുകയായിരിക്കാം.

—*—

(പകപ്പവകാരം പദ്യകാരൻ)

പോകുക, കേദാരത്തിൽ പോരിനായ് വോൻ, രണ്ടാം
 സീരപാണിയായ് ജയം നേടിയിങ്ങെത്തു വേഗം.
 വിശപ്പിൻമടിത്തട്ടിൽ ഭോജ്യങ്ങൾസ്വപ്നംകണ്ടു-
 കിടക്കുമിന്നാടിനു കാണിക്കവെയ്ക്കു ധാന്യം!!

== മ ന ഓ ജ ന ==

ആയുർവേദത്തിന്റെ വിജയപതാക.

ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് അധികമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, ധാതുക്ഷയം സംഭവിച്ചവർക്കും പററിയ ആയുർവേദ ടാണിക്ക്.

വില പൗണ്ടിന് 4 രൂ. 8 ണ.

ശാസ്ത്രോക്തരീതിയിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും തയ്യാറുണ്ട്.

ക്യാററ് ലോഗ് ഇനാം!

പുരവൂർ, വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ വൈദ്യൻ,

നാഷണൽ ഫാർമസി, വടക്കുമോശിവിമി, മധുര.

സരസശ്ലോകങ്ങൾ.

(ചെന്തിത്തല കെ. കൃഷ്ണൻ.)

ഓരോ കവികൾ ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി മുക്തകങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലും ഉണ്ടു്. ഇവയിൽ മിക്കവയും ഭാവഗർഭങ്ങളും അലങ്കാരരചിതങ്ങളും ചമത്കാരജനകങ്ങളും തന്മൂലം ആസ്വാദ്യങ്ങളും ആകുന്നു. ഈ സരസപദ്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനു് ഔസ്സുകൃമില്ലാത്തവരോ, ഇവയിൽ ചിലതെങ്കിലും മുഖസ്ഥല്ലാത്തവരോ ആയ സാഹസ്യന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയില്ല. ഏതാദേശപദ്യങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം തൽകർത്താക്കളുടെ അന്തർഗ്ഗതത്തോടുകൂടി നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. ബാക്കിയുള്ളവയെങ്കിലും നഷ്ടമായിബ്ദവികാസത്തെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു ഭാഷാപ്രണയികളുടെ കർത്തവ്യമാണല്ലോ. ചില പദ്യങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

ഭൂപാലിക്കേണ്ടനീയിപ്പൊഴുതു നിശിദിവാ-
നല്ലവമാജനഭൂ-
ചാവത്തല്ലേറുകൊണ്ടിങ്ങനെ മരുവുകയാ-
ണത്രനന്നല്ലിതൊന്നം
ഗോപാലാ! ചാരിതാത്മ്യത്തിനമിതു കുറവാ-
മെന്നുചൊന്നാൽചിരിക്കും
ഗോപീപ്രേതോദിരാമം ഹരിമുഖകമലം
മണ്ഡലംനല്ലിടഭൂ.

தாய்க்குள்ளே நாராயணபிள்ளையுடன்
 ஸ்ரீகுணசூராதாமகமாய் ஒரு பதுமானி
 லு. புகாராந்தரேன பதமேதம் பெய்து
 நோக்கியாந், முன்பு திருவிதாங்கூர் சிவா
 நாயிரந் ஸர் பி. ராஜகோபாலாச்சாரி
 யை ஸம்ஸரித்த ஒரு அந்தம்முகி ஸிங்கி
 கம். ஸ்ரேஷ்டகல்பிதமாய் அந்நயநெய்விந்
 தோட்கூடிய ப்ருஹதபதுத்திரிந் ஸபா
 ஸ்ரமோத்த ஸந்தாப்தபித்தநாயித்திரி ஸ
 ஹதயத்யுபாமிநியாய் ஸாக்ஸ் கோஜ
 நேயி ரகமரமேவந் அந்வர்க்கு கவிசு
 விலபிசிது ஒரு ஸமாதம் நல்லியதாயி
 த்கூதிதுளம்.

അന്നംബ്രഹ്മണവാഹനം മുഹുരമ-
ക്ഷേത്രത്തിലാവശ്യമി-
ല്ലൊന്നേവിഷ്ണു പിനളു ചക്രമതിനേ
നല്ലിട്ടുകിലാക്കുമേ
ബ്രഹ്മപീതിയുമല്ലവേണ്ടതുസദാ-
നാരായണപീണനം
തന്മൂലംകൊടിനാട്ടിയന്ന പുലിയുരു-
ണ്ടായതെല്ലാംതഥാ.

മുത്തേട്ടത്തു വാസുദേവഗീർവാണകവിമാ
ജൻ പുലിയും വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിലെ ധ്വജപ്ര
തിഷ്ഠയെപ്പറ്റി ചിട്ടുതിയതാണു് ഈ പദ്യം.
പ്രതിഷ്ഠാദിവസം ബ്രാഹ്മണക്കു ഭക്ഷണമോ
ഭക്ഷിണയോ യാതൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരു
ന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഏറ്റവും ചമതുകാ
രജനകമായി ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

ആരാമാകൃതിയാണ് മന്ദമയ-
 ത്തിദേവകാര്യാത്ഥമാ-
 യാരാമാകൃതിയാണ് ചീണ്ടതതാ-
 രാരാമയംപോക്കുപോൻ
 ആരാമാകൃതിതൻ വിലാസജലധൗ
 മുക്കാതിമിക്കുന്നത-
 ഞാരാമാകൃതിയാണ് കോസലസുതാ-
 സന്താനമാരാധയേ.

പ്രാധികാര ഉദയവർത്തനമാന്റെ ഒരു പദ്യമാണിത്. “ആരാണു് ആമയുടെ വടിവായി മന്ദരപവ്തമുയർത്തിയതു്, ആരാണു് മോഹിനീവേഷം പൂണ്ടു് അമൃത വീണ്ടെടുത്തതു്, ആരാണു് സുന്ദരിമാരുടെ വിലാസലഹരിയിൽ മുക്കാതിരിക്കുന്നതു്, ആ കൗസല്യാപുത്രനായ ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു.” എന്നുസാരം. ഇവിടെ പദാലോചനയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

തുമ്പിക്കെയും ചുരുട്ടിശുദ്ധയുഗമു-
 ഞാട്ടുവട്ടംപിടിച്ചു-
 ചെമ്പൻകണ്ണത്തുരിച്ചിടയികയവള-
 മാം ദന്തയുഗ്മംകിളന്തി

ഗംഭീരാസ്യപ്രഭാവമതി ഭയമകതാ-
 രിങ്കലേവയെക്കേകീ-
 ട്വവന്ധോ! നോക്കുന്നില്ലുന്നിതുഗിരിസദ-
 ശൻവൻപനാംകൊമ്പനാന. 4

ഇതു മുത്തേടത്തു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻപോറി
 ഒരു ഗജവീരനെക്കണ്ടിട്ട് എഴുതിയതാണു്.
 ഈ ഗജവണ്ണനും എത്ര സ്വാഭാവികമായിരിക്കുന്നു!

വേറുള്ളൊരുപജീവനം കരുതിത്താൻ
 പോകുന്നുവൈകാതിനി-
 ചോറിനേവരെയുണ്ടതിന്നുകരളിൽ
 കുറ്റമുണ്ടതാനുംപ്രഭോ!
 നൂറുണ്ടുപണമത്രനിന്നു വരുവാൻ
 ചോദിച്ചിടാകാണിയും
 കാരില്ലാത്ത ശരദ്ഘനത്തൊടുദകം
 യാചിക്കുമോചാതകം? 5

വിലപട്ടത്തു രാഘവൻ നമ്പിയാർ ഏതോ
 ഒരു പ്രഭുക്കുടുംബത്തിൽ കുട്ടികളെ സംസ്കൃ-
 തം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു താമസിക്കുമ്പോൾ
 ചില പ്രത്യേകകാരണങ്ങളാൽ അധ്യാപനം
 മതിയാക്കിട്ട് അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോ-
 യി. തദവസരത്തിൽ, പ്രഭുവിനെക്കാണിക്കാ-
 നായി ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കൽ എഴുതിക്കൊ-
 ട്ത്ത ഒരു ശ്ലോകമാണിതു്.

ചേരിട്ടുന്നതിനുണ്ടു ചാരമധികംവേ-
 ങ്ങുന്നപോലെപ്പൊഴും
 കോമീടാൻജലമുണ്ടു നല്ലമലയും
 വേലയ്ക്കു ഭൂതങ്ങളും
 ആരാലുണ്ടുഴവിന്നു കാളകരുണാ-
 സിന്ധോ! ഭവാനോക്കിലി-
 ന്നാരോകഷ്കനാഥനോ തവപദം
 ശംഭോ! ഭജിക്കുന്നു ഞാൻ. 6

ഈ ശിവസ്തുതി, സമസംഗ്രഹാകവി വേല-
 ത്താൻറത്തു നാരായണപിള്ള രചിച്ചതാ-
 ണു്. കവിയുടെ ഫലിതപ്രയോഗചാതുര്യ-
 ത്തിന്റെനിഴലാട്ടം ഇതിൽ സ്പഷ്ടമായി
 കാണാം.

കുന്ദംവാസനയേരിട്ടുന്ന സുമനോ-
 വൃന്ദത്തിലൊന്നാമനാ-
 ക്കുന്നെന്നുള്ളതുമത്രനാടകമതിൽ
 സർവതൃണ്ഡാധിപിടാം

എന്നും സദ്ഗുണസന്ദർഗമേനമനുജ-
 ന്മാരൊക്കെയും മേല്ക്കുമേൽ
 നന്നായ്ത്തൻ തലകൊണ്ടുതന്നെ ബഹു-
 മാനിക്കും ജനിക്കുമുദാ. 7

കുന്നത്തു സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറിയുടെ
 ബോധചന്ദ്രപ്രകാശം എന്ന ഭാഷാനാടക-
 ത്തെ അഭിനയിച്ചു കുറവഴിയത്തു വാസുദേ-
 വൻപോറി നിബന്ധിച്ചതാണു് ഈ പദ്യം.
 കുന്ദം, സുമനസ്സ്, നാടകം, സദ്ഗുണം മുത-
 ലായ പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രസ്തുത ശ്ലോകത്തി-
 നു ശ്ലേഷാത്മം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വീണപോലെ തവകൊങ്കൾമണ്ടും
 പിട്ടിലാണുബത കാര്യമശേഷം
 നീവിളഞ്ഞസുരവിത്തുനിനച്ചാൽ
 നിന്റെ പാട്ടിലമരാത്തവമില്ല. 8

ഇതു ചങ്ങനാശേരി രവിവർമ്മകോയിത്ത-
 വ്വരാൻ എഴുതിയതാണു്. വീണ, പിട്ടിൽ
 (ഫിഡിൽ) പാട്ടിൽ എന്നീ പദങ്ങളുടെ
 ശ്ലേഷാത്മം ഗ്രഹിച്ചുവേണം ഇവിടെ അ-
 ത്ഥയോജന ചെയ്യാൻ. നീ നല്ല സ്വര-
 ഞ്ഞാനുള്ളവളാണെന്നും, നീ വിളഞ്ഞ അ-
 സുരവിത്താണെന്നും ഉള്ള രണ്ടർത്ഥവും മൂന്നാം
 പാദത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കണം. പ്രഥമപാ-
 ദത്തിലുള്ള 'വീണപോലെ' എന്നതിലെ ശ്ലേഷ-
 കല്പനയുടെ സ്വാഭാസ്യം സാഹുദയൈക-
 വേദ്യമാകുന്നു.

ഉടൽപാതി പകുത്തുനൽകിയിട്ടും
 മടിയാണോ രസമാന്റിരിക്കുവാൻതേ
 മടവാർകുലമൗലിശൈലകന്യേ!
 മുടിയാറായവനോടിതൊക്കെയൊക്കും. 9

ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാ-
 ന്റെ ഒരു പദ്യമാണിതു്. ഇതിന്റെ സ്വാ-
 രസ്യം അന്യാദൃശമായിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ
 മുടിയാറായവൻ, മടി മുതലായ പദങ്ങളുടെ
 ദ്വയാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്. ശൈലക-
 ന്യേ! എന്നതു സാഭിപ്രായസംബോധന
 യാകുന്നു.

(തുടരും.)

പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ!

ഡിറക്ടീവനോവൽ.

	രൂ.	ണ.
അയ്യപ്പമോഹിനി	2	0
കോമളാഭിനി	2	0
രാജം	1	8
മിന്നൽകേശരി	1	4
കുമാരിതങ്കം	1	0
കാകസുന്ദരി	1	4
പ്രേമപ്രഭാവം	1	8
വിജയവീരൻ	0	8

സാമുദായികനോവൽ.

	രൂ.	ണ.
വിവാഹം	1	0
ഭാരതി	1	0
ദേവന്മാരും	0	8
കാമനമകൾ	0	8
ചന്ദ്രിക	1	0
രാജാലിക	1	8
വേലക്കാരി	1	0
പ്രഭുകുമാരി	1	8
സിനിമാനടി	1	0
മോഹനരി	2	4
രക്തചാർച്ച	1	0
ലളിത	1	8
അമ്മായി അമ്മ	0	4
അമ്മായിപ്പി	0	4
കല്യാണി	0	6
കടൽക്കള്ളൻ	0	6
പ്രേമസന്ദനം	0	6
അനന്തൻ സുതും	0	3
മദഭൂഷണൻ	0	3
ശാരദമ്മ	0	4
ശിശുപാലൻ	0	4
വിശ്വമോഹിനി	0	4
കനകമ്മ	0	4
അനുരാഗം	0	4
കുട്ടിത്തങ്കമ്മ	0	12
രാജശാപി	0	8
പതിവ്രതകൾ	0	6
കാഞ്ചനവല്ലി	0	3
മന്ദി	0	3

ഗദ്യനാടകങ്ങൾ.

	രൂ.	ണ.
കലാംഗന	1	4
മമ്മിള	1	0
പ്രേമയാചകി	1	0
അമ്മ	0	12
രംഗസൂക്ഷ്മ	0	12
ശാരദ	1	8
സഹോദരി	1	0
അനിയത്തി	1	0

ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ.

	രൂ.	ണ.
സ്നേഹതുംഖല	0	8
കാമകുന്ദൻ കണ്ണനീർ	0	8
കൈകളീമുരളി	0	6
ഇതുസഹോദരം ഭാഷ	0	6
തൃിക്ലാപിലാസം ഭാഷ 6-ാംസർഗ്ഗം	0	4
മാധവി	0	6
കുളിയമർദ്ദനം	0	6
മനോരമ	0	6
പൂനിലാവു്	0	6
കുസുമം	0	6
തമിനി	0	6
പത്മിനി	0	3
വനിതാമണി	0	8
രമ	0	3
വ്യാസസന്ദർഭം	0	3
വിചിന്ധിപ്പൂവു്	0	4
വാരണവൃത്തം	0	6
പീതസാരം ഭാഷ	0	4
ബാലനരം	0	6
ശൃംഗാരതിലകം ഭാഷ	0	4
സരസ്വതീധനങ്ങൾ	1	0
സാവിത്രി	0	6

ചെറുകഥകൾ.

	രൂ.	ണ.
കൈമിളയ്ക്കൽ 10 കഥ	1	0
മുതലാളി 5 കഥ	0	8
മരണാസം 5 കഥ	0	8

ഭാഗവതവും മറ്റും.

	രൂ.	ണ.
പാലകനോരമ	1	0
അംഗലക്ഷണം	0	8
രതിരസംസ്തം	0	12
കന്ദർപ്പവൃത്താണി	1	8
മനസാമ്രാജ്യം	2	0
രതിമനോരമ	0	12
മഹാമണ്ഡലം	0	8

N. B ഒരു രൂപയിൽ കുറഞ്ഞു വി. വി. അയച്ചുനൽകൂ. ഒരു രൂപയിൽ കുറഞ്ഞു പുസ്തകം വേണ്ടവർ പുസ്തകവിലയും, അഞ്ചിൽ 5 ചതുവും, തപാലിൽ 5 അണയും കൂടി മുഴുവൻസംഖ്യയും സ്റ്റാമ്പായ്ക്കുക.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

വിദ്യാരംഭപ്രസ്സ്, & ബുക്കഡിപ്പോ,

മുല്ലയൂർ—ആലപ്പുഴ.

വിരബലി.

സുന്ദരമായ സന്ധ്യാദീപ്തിയിൽ അററ മൂറ്റനാലത്തിലെ രാജമന്ദിരവും പരിസരങ്ങളും മന്ദം മന്ദം മുങ്ങുകയായിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിന്റെ കിഴക്കേപാർശ്വത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന മധ്യാരാമം സായാഹ്നസ്മരണൻ കിരണങ്ങളോടു വളരെ ശോഭിച്ചു. അവിടെ ഒരു ലതാഗ്രഹത്തിൽ പുരാതനശില്പവേലകളിൽ മാത്രം കാണാറുള്ള മെമുല്യസുന്ദര്യകാരം പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കുതക്കയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതാണ് അഹമ്മദുനഗരത്തിലെ അപ്പോഴത്തെ അധിപതിയായ ഛന്ദാബീബി—അല്ലകാലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞ സുൽത്താന്റെ ധർമ്മപത്നി.

“എന്താ? സുൽത്താന! പ്രകൃതിസുന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുകയാണോ? എന്നുണ്ടായ ഒരു കശലംപറച്ചിൽ ബീബിയെ ചിന്താസമാധിയിൽ നിന്നുണർത്തി. നാട്ടിലെ ഒരു മികച്ച പ്രഭുവും രാജകുടുംബചാതുക്കാരനുമായ മഹമ്മദുഖാൻ ഒരു വികടമായ പുഞ്ചിരിയോടെ ബീബിയുടെമുന്നിൽ നില്ക്കുന്നു. തന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ ആ സ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ച് കൂസലെന്യേ സ്വൈരമചിന്തയെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ പുറപ്പെട്ട ആഗതനിൽ അതിയായ നീരസമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരു പ്രമാണിയേ പിണക്കരുതല്ലോ എന്നോളത് ബീബി സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു.

“എന്താ ഖാൻ! ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടുവരുത്തക്കവിശേഷം വല്ലതുമുണ്ടോ?”

ഖാൻ ഒന്നുചിരിച്ചു.

“അവിടത്തോടുള്ള എന്റെ സ്പെഹാതിരേകം. അല്ലാതെന്താണു സുൽത്താനാ!” ബീബിക്കു് ആ സംഭാഷണം അശേഷം രസിച്ചില്ല.

“നിങ്ങൾക്കു് ഭ്രാന്തുണ്ടോ? എന്റെ ഹൃദയം മുഴുവനും അതാ അക്കാണുന്ന ശവകുടീരത്തിനുള്ളിൽ നിത്യപിശ്രമം കൊള്ളുന്ന ആ

തന്നാഥൻ അപഹരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അതിനെപ്പറ്റി എന്തിനു പറയുന്നു?”

ആ വിശ്വാസം നശിക്കുവാൻ ദൈവം സംഗതിവരുത്തട്ടേ! ബീബി! ജീവിതം ക്ലേശകൂടെ ഫലവത്താക്കരുതേ! മഹമ്മദുഖാൻ തുടർന്നു.

“അതു ഫലവത്തു തന്നെയാണു്.” ബീബി ഇടയ്ക്കുകയറി പറഞ്ഞു “തന്റെ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി—അതിനുവേണ്ടി മാത്രം—ഉയിരും ഉടലും അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മൊളിന്റെ ജീവിതം ഫലവത്തല്ലേന്നു് ആർക്കുപറയാം? ഉം. പറയൂ.”

മഹമ്മദുഖാൻ നിശ്ശബ്ദനായി നിന്നു. ഛന്ദാബീബിതുടർന്നു. “കരുണാമൂർത്തിയായ ജഗന്നിയനാപ്പു് ഭർത്തൃസമീപത്തേക്കു് എന്നെ അനയിക്കുവരെയ്ക്കും ആ നിലയ്ക്കു് മാററില്ലെന്നും ധരിക്കൂ.”

“എന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ കുറേക്കൂടെ ഭംഗിയായി നാട്ടിനെ സേവിക്കാം. ഒരു റീജൻറായിട്ടല്ല, രാജ്ഞിയായിട്ടുതന്നെ ഭരിക്കാം.”

“നിങ്ങൾ വിനോദം പറയുകയാണെന്നു വിശ്വസിക്കട്ടേ!”

തെല്ലിടകഴിഞ്ഞു ബീബി ചോദിച്ചു. ആ ചോദ്യത്തിന്റെ സ്വരവും ചോദ്യകർത്താവിന്റെ മുഖഭാവവും മാറിയിരുന്നു.

“ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും കാര്യശൈലവമുള്ള സന്ദർഭം ഇതാണു്” ഖാൻ ഉത്തരം നല്കി.

“മഹമ്മദുഖാൻ! അവിടെ നിങ്ങളുടെ തനിനിറം കാട്ടി. അഹമ്മദുനഗരത്തിലെ കീരീടം കൈക്കലാക്കണമെന്നാഗ്രഹം അല്ലേ? എന്നാൽ ഇതാകേൾക്കൂ! ഈ ദേഹത്തിൽനിന്നും അവസാനശ്വാസം പുറത്തു പോകുവരെയ്ക്കും അതു സാധിക്കുന്നതല്ല. അതേ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു പോകാം.”

സുൽത്താനയുടെസ്വരം ഉയന്നു; നയന

ങ്ങൾ ജപിച്ചു. ഖാൻ നിരാശനായി പിൻ തിരിഞ്ഞു. “ഈ ധിക്കാരത്തിനു പകരം ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളാം” എന്ന് അയാൾ ആത്മഗതംചെയ്തു നടക്കൊണ്ടു.

2

ഏതാനും ദിനങ്ങൾക്കു ശേഷം ദില്ലിപാ ദുഷായായ അക്ബർമഹാശയന് അഹമ്മദ് നഗരത്തിൽനിന്നും ഒരു കുറിപ്പു കിട്ടി. അഹമ്മദ് നഗരം ആക്രമിക്കുന്നെങ്കിൽ ഉടൻപുറപ്പെടുവാൻ ക്ഷണിച്ചും സകലസഹായങ്ങളും വാഗ്ദാനംചെയ്തും മഹമ്മദ്ഖാൻ അയച്ച സന്ദേശമായിരുന്നു അത്.

* * * * *

ദിനങ്ങൾ കുറേക്കഴിഞ്ഞു. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അഹമ്മദ്നഗരവാസികളെ ഉറക്കമുണർത്തിയത് രാജ്യാതിർത്തിയിലെത്തിച്ചേർന്ന മുഗൾസേനയുടെ സമരകാഹളമായിരുന്നു. ചന്ദാബീബിയുടെ സൈന്യബലം വളരെ തുച്ഛം! ഈ അല്പമായ സേനയെക്കൊണ്ടു പരാവാദസദൃശമായ മുഗൾസേനയെ എതിരിടുന്നതെങ്ങനെ? എതിർത്താൽ തന്നെ വിജയം നിശ്ചയമെന്നെങ്ങനെ ചിന്തിക്കാം. രാജ്യമാകെ പരിഭ്രാന്തമായിച്ചമഞ്ഞു. രാജ്യാതിർത്തിയിലെ ഉന്നത പ്രാകാരം സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ജഗൽപ്പിതാവിനോടു് നാട്ടിന്റെ ദുർഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി ആവലാതിപ്പെടാനെന്നോണം ആകാശത്തേയ്ക്കു യന്മ നിന്നിരുന്നു.

ദേഹം മുഴുവൻ കവചം മൂടി കാറ്റിൽ പറന്നു കിടന്നിരുന്ന കുന്തളഭാരത്തെ ബന്ധിച്ച ഒരു തലപ്പാവിനുള്ളിലാക്കി, ഒരുവെളുത്ത അശ്വത്തിൽ കയറി, തന്റെ സേനാനി വേഷം തോറും സഞ്ചരിച്ച് ഭഗോത്സാഹമായ പടയാളികളെ ബീബി ആവേശപ്പെടുത്തി.

വിശ്വസ്തരായ പടയാളികളെ! അനേക മനേകം രണഭൂമികളിൽവെച്ച് മരണത്തെ തുണവൽക്കരിച്ച് നിങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള യുദ്ധസാമന്ത്വം സ്വന്തം നാടിനെ രക്ഷിക്കാൻ ഇതാ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭീതിയുടെ ലേശംപോലും കലരാതെ ജീവനെ ത്യജി

ച്ചും മുഗൾസേനയേ തോല്പിക്കാൻ നാം സന്നദ്ധരാകണം. അമെല്ലാമുണ്ടു് എന്നെ പിൻതുടരാൻ? “ഞാൻ” “ഞാനെ”ന്നു് പടയാളികൾ മല്ലിട്ടുതുടങ്ങി. സൈന്യം വേഗത്തിൽ സജ്ജീകൃതമായി.

ഒരു കാഹളശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തെ ഭേദിച്ചു. അതു് ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിരുന്നു. ഒരു കാവല്ക്കാരൻ പാഞ്ഞിരച്ച് സുൽത്താനയുടെ സമീപം ചെന്നു കാല്ക്കൽവീണു. “അവർ കോട്ട പൊളിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു” അസ്സപ്പുസ്വപാത്തിൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞു് വെടിയേറു ക്ഷതംപ്രാപിച്ച ആ ഭേൽ സ്വർഗ്ഗംപൂകി. ബീബിയുടെ ഹൃദയം പതറി, കണ്ണിൽനിന്നും രണ്ടു അശ്രുഗോളങ്ങൾ ആ ഭേൽന്റെ ജഡത്തിൽ പറ്റിയിച്ചു. “സഹോദരാ! നിന്റെ ജീവിതം തന്നെ കാര്യം” ഗൽഗദത്തോടെ സുൽത്താന ഇത്രയും പറഞ്ഞു.

വെടിയുണ്ടകൾ നാലുഭാഗത്തും ചീറിപ്പാഞ്ഞു. കോട്ടയുടെ ഒരു വലിയഭാഗം അനേകശതം സേനകളുടെ ദീനരോദനത്തോടുകൂടി ഇടിഞ്ഞു തകർന്നുകഴിഞ്ഞു. അന്നത്തെ ആദിത്യൻ പടിഞ്ഞാറെ കടലിൽ താഴ്ന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇരുകൂട്ടരും കൂടാരങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങി.

3.

പിറ്റേന്നു പ്രഭാതത്തിൽ മുഗൾസൈന്യത്തെ നയിച്ചതു് അക്ബർതന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ എന്തതുടതം! തലേനാൾ സന്ധ്യയ്ക്കു് ഇടിഞ്ഞുവീണ കോട്ടമതിൽ പൂച്ചാധികം ശക്തിയായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? അത്രമാത്രമോ? ആ കോട്ടവാതുക്കൽ തന്റെ ഉഗ്രമായ കരവാളത്തെ സൂര്യരശ്മിയിൽ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നത് ആരാണു്? അക്ബർക്കു് തന്റെ നയനങ്ങളെ വിശ്വാസം വന്നില്ല. ആ പ്രാകാരപാലകൻ അഹമ്മദ് നഗരധിപതി സുൽത്താനാ ചന്ദാബീബി അല്ലേ? അതേ! തലേദിവസം രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമില്ലാത്ത പണിക്കാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു് കോട്ടമതിൽ കെട്ടിത്തീർത്തിന്റെ ക്ലേശലാഞ്ചനപോലും ആ മുഖത്തില്ലായിരുന്നു!

ശത്രുക്കൾ അടുത്തപ്പോൾ നിറയൊഴിക്കുവാൻ ബീബി അജ്ഞാപിച്ചു. കോട്ടയിലെ വലിയ പീരങ്കികൾ അവയുടെ കൃത്യം തികച്ചും ശരിയായി നിറവേറി. മുഗൾ സൈന്യത്തിനുപോലും അല്പം പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ കൂടുതൽ ശക്തിയോടും വാരിയോടും അക്ബറുടെ സൈന്യം വീണ്ടും അടുത്തു. കോട്ടയെ നിലംപതിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ അവരുടെ ശ്രമം മുഴുവനും. കോട്ടമതിലുകൾ കിടുങ്ങി, സുൽത്താനയുടെ സേനകൾക്ക് വെടിയുണ്ടകൾ തീർന്നു. എന്നാൽ ചന്ദാബീബിയുടെ ഹൃദയഭാർഗ്ഗ്യം തമിസും കുറഞ്ഞില്ല. പജനാവിൽ കിടക്കുന്ന പണം മുഴുവനും വെടിയുണ്ടകൾക്കുപയോഗിക്കുവാൻ കല്പന നല്കി. എന്നാൽ കഷ്ടമേ! അവയും അധികസമയത്തേക്ക് ഉപയോഗപ്പെട്ടില്ല. ബീബിയുണ്ടോ കൂസുന്നു. തന്റെ അഭരണങ്ങൾ ഓരോന്നായിവരുത്തി അവയും വെടിയുണ്ടയുടെ ആവശ്യം നിറവേറാൻ നല്കി.

ഇതെല്ലാം നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അക്ബർ അശ്വമുത്താൽ മുകനായിഭവിച്ചു. അവർ ഒരു സ്രീയാണെന്നിരിക്കിലും തന്നോടുകിടന്നില്ലെന്ന ഒരു സേനാനിയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി.

വെടിയുണ്ടകൾ ചന്ദാബീബിയുടെ ശിരസ്സിനു മീതേക്കൂടി പാഞ്ഞു. അവരുടെ അനുയായികളായ സൈനികനായകന്മാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയി. ഇനി പയറുക പന്തിയല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി, അവസാനപ്രയോഗം തന്നെ എടുത്തു. കോട്ടവാതിൽ തുറക്കുവാൻ ഉഗ്രമായ കല്പന പുറപ്പെട്ടു. ആ വലിയ കതകുകൾ തുറന്നു മലർന്നു. ഇരുകണ്ട ചെന്നായ്ക്കളെപ്പോലെ മുഗൾസൈന്യം അകത്തേക്കു പാഞ്ഞുകയറി. “അജ്ഞാ—ഹു—അക്ബർ” എന്നുള്ള സമരവിളി എങ്ങും മുഴങ്ങി. എന്നാൽ “നില്ക്കട്ടേ!” എന്നുള്ള അക്ബറുടെ ഉഗ്രമായ കല്പന എല്ലാവരിനും ഉപരിയായിമുഴങ്ങി. ഇരട്ട കയറിയ മുഗൾസേന പതുക്കെ പിൻവാങ്ങി. ദില്ലിപാദുഷായുടെ വാമകരം വാളോടുകൂടി ഉയർന്ന് ചന്ദാബീബിക്ക് ഒരു സൈനിക വന്ദനം നട

ത്തി. തന്റെ അശ്വത്തിൽ നിന്നും താഴത്തുചാടി സുൽത്താന അതിന് പ്രതിവന്ദനം നല്കി. അക്ബർ തന്നെ സമാധാനത്തിനു വെള്ളക്കൊടികാട്ടി. സന്ധി ഒപ്പുവെച്ച് അടുത്ത ദിനത്തേക്കു മാറി, ഇരുകൂട്ടരും കൂടാരങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങി....

4.

സുൽത്താന തിരിച്ചുകൊട്ടാരത്തിലെത്തി. പടവേഷം കളഞ്ഞ് സ്രീസഹജമായ വേഷങ്ങൾ അണിഞ്ഞ് ബീബി സഖികളുമായി സല്ലാപത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ബീബിയുടെ ധൈര്യത്തെ അവരെല്ലാം പുകഴ്ത്തി.

പെട്ടെന്ന് ഒരു സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പാഞ്ഞുവന്ന് ആ മുറിക്കകത്തുകയറി. “സുൽത്താനാ—അപത്തു—ഉടൻ മക്ഷിക്കപ്പെടണം—വേഗമേറിയ അശ്വം തയ്യാർ—” ശ്വാസവേഗത്തോടെ അയാൾ ഉച്ചരിച്ചു. “മഹമ്മദുഖാൻ അവിടത്തെ തേടിനടക്കുകയാണ്. രാജകുടുംബവും തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അക്ബറുമായി സഖ്യം ചെയ്തതാണത്രേ തെറ്റു” അയാൾ വിശദമാക്കി.

“ഭയപ്പെടേണ്ട. കാര്യങ്ങൾ ശരിയായിത്തന്നെ കലാശിക്കും. ഒരു ദൂഷ്യന്റെ ക്രൂരതയോ എന്റെ സത്യചരിതമോ ഏതാണു ജയിക്കുന്നതെന്നു കാണട്ടേ!”

സുൽത്താനയുടെ ഭാഷണം തടുക്കപ്പെട്ടു. ഖാൻ കൈയിൽ ഒരു കാരായുമായി പൊട്ടുന്നവനവേ അവിടെ കടന്നു അതേ, അതിപ്പോൾ കാണാം.” എന്നു ചൂരിച്ചുകൊണ്ട്, സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥന് തടുക്കാൻ കഴിയുന്നതിനു മുൻപ് ആ ആയുധത്തെ ബീബിയുടെ നെഞ്ചിൽ പിടിവരെ താഴ്ത്തി “അജ്ഞാ” എന്നുള്ള അവസാന വിളിയോടുകൂടി ചന്ദാബീബി പുറകോട്ടു മറിഞ്ഞു; അതോടെ അഹമ്മദുനഗരത്തിലെ ഭാഗ്യതാരവും പൊലിഞ്ഞു.....

5.

തന്റെ കൂടാരത്തിൽ സൈനികനായകന്മാരുമായി അക്ബർ സന്ധിശ്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് കരശ്വം കൂടാരവെളിയിൽ വന്നുനിന്നു. ആ

രചധാരി, ഭ്രാന്തനേപ്പോലെ കൂടാരത്തിനു
ള്ളിൽകടന്നു് അക്ഷബ്ദമെടുത്തു സന്നിധാനത്തി
ൽചെന്നു് സാക്ഷാദംഗം നമസ്കരിച്ചു. “സുൽ
ത്താന—കൊല്ലപ്പെട്ടു്.” ഇത്രമാത്രമേ ആ
തപ്തഹൃദയൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ. അക്ഷബർ ചാടി
എണ്ണീറു് “എന്തു്? എപ്പോൾ?” എന്നു
രണ്ടു് ഉഗ്രചോദ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം അട്ടഹസി
ച്ചു. “പ്രഭോ!—ഇപ്പോൾതന്നെ—മഹമ്മദു്
ഖാൻ—ഫാതകൻ” ആ സൈനികൻ ഉച്ച
രിച്ചു. ദില്ലിവാദ്യങ്ങളുടെ നയനങ്ങൾ നിറ
ഞ്ഞു, കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ചുളുക്കുകൾ
വീണ കവിർത്തടങ്ങളിൽകൂടി താഴോട്ടൊ
ഴുകി.

“ആ ഖാനെ പിടിച്ചു് തുണ്ടുതുണ്ടായതി
ന്റെ കഴുകനും കുറുക്കനും തീർന്നുവെന്നറിയാ
മോ? എന്നുള്ള കല്പന മാത്രം കുറേക്കുഴിഞ്ഞു്
അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു.

* * *

അന്നു സായാഹ്നമായപ്പോൾ രണ്ടുമാജു
ത്തിലേയും സൈന്യങ്ങൾ തെരുവിൽ അണി
നിരന്നു. ദുഃഖകരമായ രീതിയിൽ ബാൻറു
മേളങ്ങൾ മുഴങ്ങി. ചരമം പൂകിയ സുൽത്താ

നയുടെ നിത്യശാന്തിക്കായി അണിവെടി
കൾ വച്ചു. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
മനോഹരമായ ഒരു ശവപ്പെട്ടി, അക്ഷബ്ദ
മെടുത്തു പ്രധാനസേനാനായകന്മാർ കൊണ്ടുവര
ുന്നതു കാണായി. അതിനു പുറകേ നിറഞ്ഞ
നയനങ്ങളോടെ നഗ്നപാദനായി നടക്കുന്ന
ദില്ലിവാദ്യങ്ങളും ഓരോ ഭടന്റെ മുൻപി
ലും അന്തർത്തിയപ്പോൾ അവരെല്ലാം ഭക്തി
പൂർവ്വം തൊപ്പികൾ ഉഴരി, ആ വീരാംഗനയു
ടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങളെ നമിച്ചു.

അങ്ങനെ സാവധാനത്തിൽ ആ ഫോഷ
യാത്ര ശുശ്രൂണപ്രദേശത്തിലെ നിത്യശാന്തി
യിലടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ശവകുടീരങ്ങളുടെ ഇട
യിൽകൂടി നിങ്ങി, ഉചിതമായിരുന്നിയിൽ ആ
ശവസംസ്കാരക്രിയ നടത്തപ്പെട്ടു.

ലോകമാതാവിന്റെ വിശിഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ ആ
അമ്മയുടെ വാത്സല്യപുത്രിയായ ഒരു വീരാം
ഗന ഇങ്ങനെ നിത്യനിദ്രതൂങ്ങി. ആ വീര
ബലിയുടെ മുൻപിൽ—നാടിനുവേണ്ടി ഉയി
ർന്നെ തൃജിച്ച ആ ത്യാഗമഹിമയിൽ—പു
ളകം പുകാത്ത ഭാരതീയർ കാണുമോ?

—*—

“ശരീരമാത്രം വലുതാക്കുന്ന സാധനം.”

ഒരിക്കലും ദേഹപ്പെട്ടുകയറ്റില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു് നിരാശപ്പെട്ടതിൽ അകപ്പെട്ടു്
ജീവിതം നയിച്ചുവന്ന അനേകം രോഗികൾ ഞങ്ങളുടെ ഔഷധം ഉപയോഗിച്ചു
ആരോഗ്യവും ആയുസ്സും വർദ്ധിച്ചവരായിക്കരതലാമലകൾപോലെ വെളിവാതിരിക്കുന്നു.

‘ജീവരക്ഷാമൃതം’ എന്ന ആനന്ദകരസുമാകരലേഹ്യം:—അമൃതസഞ്ചീവി
നിപോലേ ഫലം നൽകുന്നതു്. 20 തോലാ അടങ്ങിയ ഡപ്പിക്കു് വില രൂ. 3,

ഗുരുകുലാന്തകൻ:—ഈ യേക്കരവ്യാധിക്കു് കൃത്യം പററുന്ന ഒരു ദിവ്യ
യോഗം (2 ആഴ്ച ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.) ഡപ്പി ഒന്നു് വില രൂ. 3.

കാസശ്വാസസംഹാരി:—അശ്വകുരമായ ഫലസിലിയുള്ളതു്.

വില ഡപ്പി ഒന്നു് രൂ. 3.

ഞങ്ങളുടെ പുതിയ ക്യാററു് ലാഗിനു് ആവശ്യപ്പെട്ടുക:—

മദ്രാസ് ജീവരക്ഷാമണിവൈദ്യശാല,

മെയിൻറോഡു്—കൊല്ലം.

സാത്തപനം!

(എം. എസ്സ്. ചന്ദ്രശേഖരവാര്യർ.)

എന്തിനു നടുങ്ങുന്നു?
 സോദരാ, ലോകം, നിത്യ-
 ബന്ധുരമൊരുമലർ-
 വാടിയായ്കരുതീ നീ!
 കേവലം സാക്ഷാദിക-
 മണ്ഡലങ്ങളിലെന്നും
 മേവിടാൻ കഴിയില്ല;
 മത്സ്യരാണല്ലോ നമ്മൾ!
 ഇരളും വെളിച്ചവും
 തങ്ങളിൽ കരംകോർത്തു
 നടന്നു നടത്തുന്ന-
 രംഗത്തിലിരിപ്പോർന്നാം!
 സ്വപ്നങ്ങൾ, ഉണിയിച്ചാൽ
 പട്ടുകുപ്പായം, നമ്മെ,
 മുറിക്കിടിക്കുക ചൂടി-
 ചീട്ടമേ, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ!
 എന്തിനു വിഷാദിപ്പൂ,
 വിഹ്വലാശയെച്ചൊല്ലി;
 മഞ്ജുളം മഞ്ഞിൽതുള്ളി
 മായുവാനല്ലേ വന്നു?...
 കേഴാലോ; വാടിപ്പോയ-
 താമിനെയോത്തോൽക്കൂ-
 ധാരയാൽ കവിർത്തട-
 മെന്തിന്നു കഴുകുന്നു?...
 നാളത്തെ പ്രഭാതത്തിൽ,
 വിടമാൻ, ചിരിക്കുവാ-
 നാളമുൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം
 മൊട്ടുകുറിപ്പിട്ടുണ്ടാർക്കു!

പുതിയ പൂവ്

(എം. സി. പുരഷ്)

സായാഹ്നസഞ്ചാരത്തിന്നു ഞാനാവഴി-
 പോയെന്നാലോ മലർവാടിതന്നിൽ,
 താരതമ്യത്തുള്ളിലിന്നൊത്തു കണ്ടുണ്ടു
 നാരോമലാളതിലപ്പോഴെല്ലാം,
 പൂവുറുത്തിട്ടുമിടയ്ക്കോരോ പുഞ്ചിരി-
 പ്പുവെനിയ്ക്കുകയും പുതിയതെന്നും
 അന്തിച്ചുവെച്ചതേ ചുരമാമപുഷ്പ-
 ഉത്തം മറന്നുചിട്ടുനില്ക്കും;
 താവുന്ന കാന്തിയോടോമലിൻ പുഞ്ചിരി-
 പ്പുവതിലൊട്ടു മികച്ചുനില്ക്കും!
 വണ്ടുകുളോരോ മലരിലെത്തുമധു -
 വണ്ടുകൊണ്ടുനേരംഗാനം മീട്ടി,
 “ഉണ്ടാകാം തേനിതി” ലെന്നോത്തെന്നോ-
 മലിൻ-

മുണ്ടിലിടയ്ക്കു പന്നമ്മവയ്ക്കും.
 പച്ചപ്പൂമ്പട്ടു വിരിച്ചു പൂവാടിയി-
 ലുച്ചിയിരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുവെന്നാൽ,
 പൂവുറുത്തിട്ടെന്നോരോമലാമ-
 പ്പുവല്ലെന്നോതുകയില്ലൊരാളും.
 അകമുദാസ്സാം പുതിയപൂവനപഹ-
 മാകൃഷ്ടമാക്കിടാറുണ്ടെന്നേയും;
 നീരവമാകും തൽസൗന്ദര്യസദൃശ-
 മാമാലടുപ്പിയ്ക്കും വണ്ടിനേയും.

വഞ്ചിഅഡ് വെറുട്ടെസർ.

‘വഞ്ചിഅഡ് വെറുട്ടെസർ’ എന്ന ഈ
 ഗ്രീഷ് മാസികയുടെ ഒന്നാമതുലക്കം കൈ-
 ക്കുറി നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ശ്രീ. കെ.
 വി. വാസുദേവൻനായരുടെ പത്രാധിപത്യ-
 ത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം മോഡേൺപ്രസ്സിൽ
 നിന്നുമാണ് ഈ സഹജീവി പുറപ്പെട്ടതെന്നു
 തു. ഞങ്ങൾ സകലഭാവുകങ്ങളും അശം-
 സിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ ചിത്രകാരന്മാർ.

(മതിൽഭാഗം ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള.)

നമ്മിൽ അധികമാളുകളും അമേരിക്കയെ കേവലം ജഡവാദിയായ ഒരു മുതലാളിത്ത രാജ്യമായിട്ടാണ് അറിയുന്നത്. ഫോർഡ്, റാക്സഫെല്ലർ, കാർനേഗി ആദിയായ നാമധേയങ്ങളുമായി നാം സുപരിചിതമാണെങ്കിലും മോറോ എമേഴ്സൻ, വാൾട്ട് ഹിറ്റ്മാൻ തുടങ്ങിയ മഹാത്മാക്കളെ അത്രമാത്രം അറിയുന്നില്ല. ഫോളിവുഡിലെ അഭിനേതാക്കന്മാരേയും അഭിനേത്രികളേയും കുറിച്ച് നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗ്രാൻഡ്, ലിങ്കൺ ആദിയായ മഹാത്മാക്കളെപ്പറ്റി അത്രമാത്രം കേട്ടിരിക്കാനിടയില്ല. അമേരിക്കൻസാഹിത്യവും സംഗീതവും ചിത്രകലയുമായി നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനം പരിമിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. അമേരിക്കയെപ്പറ്റി നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനം അപൂർണ്ണവും ഏകഭാഗീയവുമാണെന്നുള്ളത് എത്രയോ സ്പഷ്ടമായ കാര്യമാണ്. ഈ നിലയിൽ നാം അമേരിക്കയെ ജഡവാദിയായ ഒരു രാഷ്ട്രമായി കരുതുന്നവെങ്കിൽ അതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അതിശയത്തിന്നവകാശമില്ല.

ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ക്ഷേത്രത്തിലും ലോകത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം അമേരിക്ക ഇന്ന് ഒരു മഹാരാഷ്ട്രമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ജീവജ്യോതിസ്സ് അമേരിക്കയുടെ പാവനമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. അമേരിക്കൻ സംസ്കാരം പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ കേവലം അനുകരണമാണെങ്കിലും അമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തിന് സ്വന്തമായ ഒരു വൈശിഷ്ട്യവും വ്യക്തിത്വവും ഉണ്ട്. അമേരിക്കൻ സംസ്കാരം ഐറോപ്പീയസംസ്കാരമല്ല. അമേരിക്കൻസംസ്കാരം യൂറോപ്പിലുള്ള വിഭിന്നഭേദങ്ങളിലെ സംസ്കാരത്തിന്റെ മധ്യമായ ഒരു സമന്വയം മാത്രമാണ്. ഈ സമന്വയം തികച്ചും സ്വാഭാവികവും സജീവവും

ആയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതാണ് അമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനുള്ള വൈശിഷ്ട്യം. ഐറോപ്പീയസംസ്കാരത്തിന്റെ മകരന്ദ്രപ്രവാഹത്തിൽ നിന്നാണ് അമേരിക്കൻ സംസ്കാരമധുവിന്റെ നിർമ്മാണമുണ്ടായതെങ്കിലും മകരന്ദ്രവും മധുവും വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു വസ്തുക്കളും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വ്യക്തിത്വമുള്ളവയുമാകുന്നു. അമേരിക്കൻ സാഹിത്യത്തിലും സംഗീതത്തിലും അചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ജീവിതചർച്ചയിലും ഈ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മുദ്ര സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ അമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തിന് ഒരു പുതുമയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിൽ ലോകത്തിലുള്ള പുരാതനഭേദങ്ങളിലെ യാഥാസ്ഥിതികത്വവും സങ്കീർണ്ണതയും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നത്. അമേരിക്കൻ സ്വാഭാവികമായി മുക്തഹൃദയരും മുക്തഹസ്തരായ മനുഷ്യരാണ്. പക്ഷേ, അവരിൽ ഗർഭീരചിന്തനത്തിന് സ്ഥാനമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കരുത്. നൃത്തഗാനാദികളിൽ അത്മവിസ്ഫുതിയിലാണ്ടുപോകുന്നുവെങ്കിൽ അതോടൊപ്പം അനുഭവോന്മുഖനേപ്പോലുള്ള സൂക്ഷ്മവിഷയങ്ങളുടേയും അനുസന്ധാനത്തിൽ അവർ മുഴുകിയിരിക്കാറുണ്ട്. അമേരിക്കയിലെ അപൂർവ്വമായിരിക്കുന്ന ഈ വൈഭവവിലാസങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സമസ്തലോകവും നിഷ്പ്രഭമായിരിക്കുകയാണ്. അന്തർരാഷ്ട്രീയക്ഷേത്രത്തിൽ ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് കടപ്പെടാത്ത ഒരൊറ്റഭേദമെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള മഹത്തായ ഒരു ഭേദത്തേക്കുറിച്ച് വിശേഷരീതിയിൽ അറിവ് പ്രാപ്തമാക്കുന്നത് സ്വതന്ത്രഭേദത്തിലെ നാഗരികരുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ലേഖനത്തിൽ ചിത്രകലയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ദിഗ്ദർശനം മാത്രം നടത്തുകയെന്നുള്ളതാണ് മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം.

ഏതൊരുദേശത്തിലേയും ചിത്രകലയെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നത് ആ ദേശത്തിന്റെ ആന്തരികസ്വഭാവത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ആത്മാവ് ആ ദേശത്തിലെ കലയിൽ വികാസം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിന്റെ ആന്തരികമായ അനുഭൂതി ആ ദേശത്തിലെ കലകളിൽ മാത്രമാണ് അഭിവ്യക്തമാകുന്നത്. ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഹൃദയസ്സന്ദർഭം ആ ദേശത്തിലെ സംഗീതത്തിന്റെ സ്വരമലഹരിയിൽനിന്നും അനുഭവപ്പെടാവുന്നതാണ്. രാഷ്ട്രത്തിലെ ആഭ്യന്തരീകമായ ഭാവങ്ങളുടെ ചലച്ചിത്രം ചിത്രകലയിൽ മാത്രമാണ് പ്രതിബിംബിക്കുന്നത്. പ്രസിദ്ധ അമേരിക്കൻ ചിത്രകാരനായ 'ഗ്രാൻറ് വുഡ്'ന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ നമുക്ക് ഈ പരമാത്മം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഗ്രാൻറ് വുഡിന്റെ ചിത്രം അമേരിക്കൻ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ ജീവത് ചിത്രങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം അത്യന്തം ആകർഷകവും മനോഹരവുമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഗ്രാൻറ് വുഡ് അമേരിക്കയിലെ 'ഏപ്'സ്റ്റേറ്റിൽ ഒരു കൃഷി വലകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യകാലം ദാരിദ്ര്യവുമായി ഒരു രേഖാമസമരം തന്നെയാണ് നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം എഴുതിയ ചിത്രം തന്റെ അമ്മയുടേതായിരുന്നു. ഈ സംരംഭമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭയുടെ മുഖ്യഭാവം.

ഗ്രാൻറ് വുഡ് തന്റെ ചിത്രത്തിൽ അമേരിക്കയിലെ മനോഹരമായ പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണം വളരെ തന്മയത്വത്തോടുകൂടി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ചിത്രം വസന്തകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. ചിത്രത്തിൽ അമേരിക്കൻ രീതിയിലുള്ള മൃന്നാലു ചെറിയ ഗൃഹങ്ങൾ കാണാം. ഒരു തടത്തിൽ കൃഷിക്കാർ ചെടികൾ നട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബായ്സ്ത്രണ്ടിലായി ഒരു ചെട്ടി ആകാശത്തിലേക്കു തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്നു. വസന്തകാലസൂര്യന്റെ സുന്ദരമായ കിരണങ്ങൾ

ഏറ്റവും വൃക്ഷാഗ്രങ്ങളും ചെടിന്റെ അഗ്രഭാഗവും പ്രകാശപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. ഈ ചെറിയചിത്രം ദർശിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അയാൾ അമേരിക്കയിലെ ഏതൊരു ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായ പ്രതീതിയാണുണ്ടാവുന്നത്.

അമേരിക്കയിലെ പ്രസിദ്ധനായ മനോരമ ചിത്രകാരൻ ജാജ് വാലസ് ആണ്. അമേരിക്കയിലെ ഓഹിയോ (Ohio) സ്റ്റേറ്റിൽ അദ്ദേഹം 1882-ൽ ജനിച്ചു. ഓഹിയോ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയശേഷം ചിത്രകലാഭ്യാസനത്തിനായി അദ്ദേഹം ന്യൂയാർക്കിലേക്കുപോയി. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി അമേരിക്കമുഴുവൻ വ്യാപിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ ഒരു ചിത്രകാരനായിത്തീർന്നു. മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽമുമ്പിൽതന്നെ അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അനേകം പാരിതോഷികങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമകാലികമായ അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തിന്റെ സുന്ദരമായ ചിത്രം വാലസ് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മനോരമ ചിത്രകാരനും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം 1925-ൽ മരിച്ചു.

അമേരിക്കൻ കലാകാരന്മാരിൽ 'ജാജ്' സ്റ്റാർവാർട്ട് കരിക്കുള്ള സ്ഥാനം അദവിതീയമാണ്. അമേരിക്കയിലെ സുപ്രസിദ്ധ കലാപ്രേമിയും കലാമൗഢത്തനമായ തോമസ് ക്രേവൻ, സ്റ്റാർവാർട്ടിനെയാണ് പ്രഥമഗണനീയനായ കലാകാരനായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തിലെ ആശങ്കയും ആകാംക്ഷകളും സംഘർഷങ്ങളും ഉത്കണ്ഠകളും ശരിയായ നിലയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ആ ചിത്രങ്ങളിൽകൂടി അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും ശരിയായ നിലയിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. കൻസാസ് (Kansas) എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു കൃഷി വലകുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തെയും ഭാവങ്ങളെയും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് സ്റ്റാർവാർട്ട് കരിക്കുണ്ടു ചിത്ര

ങ്ങൾ വളരെ ഉപകരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിക്കാഗോവിലുള്ള സ്കൂളിൽ കലാപരമായ അഭ്യസനം നടത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം പാരിസ്സിലേക്കു പോകയും അവിടെവെച്ച് കലയെക്കുറിച്ച് സാംഗോപാംഗമായി അദ്ധ്യയനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നും കുൻസാസിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചിത്രരചനയിൽ വ്യാപൃതനായി കഴികയും ചെയ്തു. “നല്ലഭൂമി” എന്നപേരിൽ തയ്യാറാക്കിയ ചിത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാസൃഷ്ടികളിൽ മികച്ചുനില്ക്കുന്നത്.

അമേരിക്കൻചിത്രകാരന്മാരിൽ പ്രസിദ്ധനായ മറെറാരു കലാകാരൻ ആൽബെർട്ട് റായിഡർ ആണ്. അമേരിക്കയിലെ ‘സ്പ്രിങ്ഫീൽഡ്’ എന്നസ്ഥലത്തദ്ദേഹം ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവികന്മാർ നാവികരായിരുന്നു. തന്റെ സഹോദരന്മാരും നാവികരായിരുന്നെങ്കിലും റായിഡർചെറുപ്പകാലം മുതൽതന്നെ കലാപ്രേമിയായി ജീവിതം കഴിച്ചുവന്നു. തന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കലയുടെ പൂർണ്ണതയെ ഉളവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഒരുചിത്രം തയ്യാറാക്കാൻ അനേകവർഷങ്ങൾ ചിലവാക്കിയതായി അദ്ദേഹം പറയുന്നു. റായിഡർ പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ ഒരു കവികൂടി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ മുകമായ കവിതകളാണെന്നും അമേരിക്കൻ ചിത്രകാരന്മാരിൽ സിദ്ധഹസ്തനായ ഒരു ചിത്രകാരനാണെന്നാണ് സുപ്രസിദ്ധകലാമന്ത്രിയായ തോമസ് ക്രേവൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ശരത്കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചിത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാവൈജയന്തിയായി ശോഭിക്കുന്നത്.

അധുനികചിത്രകാരന്മാരിൽ പീറ്റർഫാർഡ് സുപ്രസിദ്ധനായ കലാകാരനാണ്. അമേരിക്കയിലെ ടെക്കുസാസിൽ പ്രളയിയുടെ സുന്ദരമായ ദൃശ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്. പീറ്റർഫാർഡ് വളരെ തന്മയത്വമായും സുന്ദരമായും ഉച്ചപർവ്വതശിഖരങ്ങളേയും പർവ്വതങ്ങളേയും വയലുകളേയും ചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കുഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധകാലത്ത്

അമേരിക്കൻ വ്യോമസേനയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയും യുദ്ധസംബന്ധമായ അനേകം ചിത്രങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തു.

മേരിക്കാസെററ് അമേരിക്കൻ കുടുംബജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിത്രങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിൽ അത്യന്തം സമർത്ഥനായ കലാരസികയാണ്. ‘പീസ് വാച്ച്’ എന്ന നഗരത്തിൽ അവർ ജനിച്ചു. അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ സമ്പന്നമായ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. മാതാവിന് ഫ്രഞ്ചുഭാഷയും സാഹിത്യവും നല്ലതുപോലെ വശമായിരുന്നു. മാതാവിനോടൊന്നിച്ചു മേരിക്കാസെററ് പാരിസിലേക്കു പോകയും 3 വർഷക്കാലം കലാപരമായ അദ്ധ്യയനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം സ്വദേശത്തേക്കു തിരിച്ചുവരികയും ഫിലാഡൽഫിയായുണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചിത്രകലാസംബന്ധമായി അദ്ധ്യയനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ധ്യയനാനന്തരം വീണ്ടും യൂറോപ്പിലേക്കു പോയി. ഇപ്രാവശ്യം ഇററലി, ഫാളണ്ട് ആദിയായ ദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇററലി, ഡച്ച് ആദിയായ ദേശങ്ങളിലെ ചിത്രകലയുമായി സമൃദ്ധമായ പരിചയം സമ്പാദിച്ചശേഷം വീണ്ടും പാരിസ്സിൽ വരികയും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവിടെ താമസിക്കാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രാൻസിലും അമേരിക്കയിലും മേരിക്കാസെററിന്റെ ചിത്രകലാചാതുരിയെ വളരെ പ്രശംസിക്കുകയും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും വിലയേറിയ അനേകം സമ്മാനങ്ങൾക്ക് പാത്രീകൃതയാകുകയും ചെയ്തു.

മേരിക്കാസെററ് അശ്വത്ഭജനകമായ പ്രതിഭയോടുകൂടിയ ഒരു കലാരസികയാണെന്നുള്ളത് “കുടുംബം” എന്ന സുന്ദരവും ഭാവപൂർണ്ണവുമായ ഹൈററച്ചിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ചിത്രങ്ങളെല്ലാം അമേരിക്കയിലെ അധുനികജീവിതത്തിന്റെ തനിപ്പകർപ്പും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആത്മസ്വരൂപവുമാണ്. രാഷ്ട്രീയത ദേശത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാഭിമാനത്തെ വലിച്ചിടുന്നുവെങ്കിൽ കലാകാരൻ ദേശത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ പരിവൃഷ്ടവും ബലവത്താക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും.

യാൺ ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഓരോ ദേശത്തിലേയും കലാകാരന്മാരുടെ മേൽ ദേശത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗംഭീരമായ ഉത്തരവാദിത്വം ഉളവാകാൻ കാരണം. രാഷ്ട്രം ആത്മചിന്തയോടുകൂടി കലാകാരൻ തന്റെ കലാചാതുരി മുഖാന്തിരം രാഷ്ട്രത്തിനു് യഥാർത്ഥമായ സ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂരണ ഉളവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. കലാകാരൻ തന്റെ ഹൃദയ കോശത്തിൽ തന്റെ ദേശത്തിന്റെ സം

സ്കാരം എപ്പോഴും നിഹിതമാക്കിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഒരു കൊള്ളക്കാരനും അപഹരിക്കാൻ കഴിയാത്തതും ഒരു വിജേതാവിനും കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ ദേശീയനിധിയാണതു്. കലാകാരന്മാർ അവരുടെ ദേശീയസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളാണെന്നു പറവാൻ കാരണമിതാണു്.

പള്ളത്തിന്റെ കൃതികൾ.

പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ മുറിഞ്ഞുവീഴുന്ന ശബ്ദം പൗരജാതിയിൽ കൈവാളിച്ചപ്പോൾ, വേലക്കാരുടെ വിയപ്പുതളികളെക്കൊണ്ടു് വെള്ളിവാക്കുന്നതു്, പാവങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ, അസമത്വത്തിന്റെ അന്തിമശ്വാസം, ഭാരതമാതാവിന്റെ തൂക്കിക്കെട്ടിൽ ചുറ്റികയും അരിവായും ഇങ്ങനെ ഹൃദയഹാരികളായ നിരവധി അമാനമലരുകൾ—ഒരു മഹാകവിയുടെ ഹൃദയകേദാരത്തിൽ വിളഞ്ഞ മധുരഫലങ്ങൾ—കൈരളിക്ക് ഇതാ ഒരു തിരുമുൽക്കാഴ്ച.

ഈ പന്ത്രണ്ടു പുസ്തകവും രണ്ടു വാല്യമായി ബന്ധിപ്പിച്ചെടുത്തു്. ഓരോ വാല്യത്തിനും ൩ രൂപാ വീതം.

12 പദ്യകൃതികൾ.

1 സ്വാഗതം	0 10 0	7 രക്തവേദി	0 10 0
2 സ്വാതന്ത്ര്യഭിക്ഷ	0 10 0	8 തൊഴിൽശാലയിലേക്കു്	0 10 0
3 സത്യപ്രഭ	0 10 0	9 കാലകല്പേലം	0 10 0
4 ഹൃദയമർമ്മരം	0 10 0	10 ഇരുട്ടിലെ വെളിച്ചം	0 10 0
5 മധുരസ്വപ്നം	0 10 0	11 ഭാരതബന്ധു	0 10 0
6 പുഷ്പവർഷം	0 10 0	12 പള്ളിവാൾ	0 10 0

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ, മഹാകവി എൻ. കുമാരനാശാൻ, ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ഇവരുടെ എല്ലാ കൃതികളും വില്പനയുണ്ടു്.

കൂടാതെ വേദാന്തപുസ്തകങ്ങൾ, ദാവന്ത്യപുസ്തകങ്ങൾ, തുള്ളൽക്കഥകൾ, കഥകളിപ്പുസ്തകങ്ങൾ, വടക്കൻപാട്ടുകൾ, വഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ, കറത്തിപ്പാട്ടുകൾ മുതലായവ എപ്പോഴും വില്പനയുൾക്കൊള്ളുന്നതാകുന്നു!

(കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വലിയ ക്യാറ്റാലോഗിൽ)

മാനേജർ, വി. വി. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

* മൃത്യുവിനെപ്പറ്റി ഗാന്ധിജി.

‘മൃത്യു’ ജീവിതത്തിലെ ഒരു അവസ്ഥയോടേ മാത്രമാണെന്നും അതു എപ്പോൾ സമാഗതമായാലും അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കണമെന്നും ഉള്ള തത്വം ഞാൻ സ്വയം ആലോചിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ വർഷങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും മരണഭീതിയുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാവിധ ഭീതിയേയും നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം പരമമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും മരണം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നുവെന്ന ചിന്ത ഏറിയനാളായി വിട്ടുപിരിഞ്ഞ ഒരു മിത്രത്തിനെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാമെന്ന അവസ്ഥയിൽ ഒരുവൻ ഏതുവിധം സന്തോഷമുണ്ടാകാമോ ആ വിധം എന്നെ സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു് എന്നിക്ക് സ്മരിക്കുവാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെ, മനോദാർഢ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ പരിശ്രമം എത്രതന്നെയായിരുന്നാലും പലപ്പോഴും അവൻ ദുർബ്ബലനായിത്തന്നെ കഴിയുന്നതേയുള്ളൂ. ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാതെ ബുദ്ധിയിൽമാത്രം തങ്ങിനിൽക്കുന്ന വിജ്ഞാനം നിഷ്പ്രയോജനമാണെന്നു ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന ചില പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ തെളിയുന്നു. കൂടാതെ മൊളിന്റെ അന്തരമായ ശക്തിയും ചേതസ്സും അയാൾക്ക് ബാഹ്യമായ സഹായം ലഭിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി അനുദിനം കുറയുന്നതാണ്. ഈവിധമുള്ള പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകാതിരിക്കുവാൻ ഒരു ‘സത്യഗ്രഹി’ സദാ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

മരണത്തിൽനിന്നും ഒഴിയുന്നതിനായി ഈ വർഷാവസാനംവരെ ഹിമാലയത്തിന്റെ പ്രാന്തങ്ങളിൽപോയി താമസിക്കണമെന്ന് ആരെങ്കിലും എന്നോടു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഞാൻ അതു് ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളത

ല്ല. എന്നെന്നാൽ മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള രക്ഷാവ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് മിഥ്യയായി വിചാരിച്ചാലും ‘മൃത്യു’ അനിവാര്യമാണെന്ന് എനിക്കും അറിയാം. അതോടുകൂടി ഇൻഡ്യയിലെപൊതുപ്രവർത്തകരിൽ ആരോഗ്യം പരിപാലിക്കുന്ന അപൂർവ്വം ചിലരിൽ ഒരാളാണ് ഞാൻ എന്ന വസ്തുതകൂടി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് പുനീക്കു ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നെക്കൊണ്ട് ചെയ്തതീക്കേണ്ട കൃത്യങ്ങൾ എന്നെല്ലാമെന്ന് ഈശ്വരൻ അറിയാം. ആ കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതീക്കുവാൻ ആവശ്യമായതിൽ കവിഞ്ഞു് ഒരു നിമിഷവും ഇവിടെ ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എന്നെ അനുവദിക്കുന്നതല്ല.

* * * *

എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിന് പല ശ്രമങ്ങളും മുമ്പു നടന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈശ്വരൻ എന്നെ അതിൽനിന്നെല്ലാം രക്ഷിച്ചു. കൊലപാതകത്തിന്നു ഒരുവെട്ടുവർ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ഒരു “റാസ്കളി”നെ തുലയ്ക്കുകയാണെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി എന്നെ വെടിവയ്ക്കുന്നപക്ഷം അയാൾ വെടിവയ്ക്കുന്നത് യഥാർത്ഥമായ ഗാന്ധിയെ ആയിരിയ്ക്കുകയില്ല. “റാസ്കളെ”ന്നു അയാൾക്കു തോന്നിയ ഒരുവനെ മാത്രമായിരിക്കും.

ഞാൻ ഏതുവിധവും ഒരു രക്തസാക്ഷിയാകുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്നില്ല. എന്നാൽ ഏറ്റവും പ്രിയമായി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന തത്വങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ അതു വേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം ഞാൻ അതു് നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും.

കേരള സംസ്കാരം.

ബാലപംക്തി

(കവിയൂർ എം. ജി.)

മണിയമഞ്ജീരശിഞ്ചിതമുതിരുന്ന-
 മലയാളം മംഗളഗുണമംഗം
 കനകാഭിഷേകം ചെയ്തനാദിനം സാഗരം
 കഴൽകുപ്പിപ്പുഴിപ്പു ഭക്തിപൂർവ്വം
 മരതകതാലത്തിൽ പൊലുണിച്ചാത്തേത്തി-
 ത്തിരുവുള്ളം കാത്തെന്നും നിൽപ്പു സഹുൻ
 തളിരും മലരും വിരിയും വെഞ്ചാമരം
 തണുവണിഞ്ഞെത്തെന്നൽ വീശിടുന്നു.
 പവിഴക്കുതിർക്കുവ കൊത്തിച്ചിരുന്ന-
 പരവകൾ സ്വാഗതം പാടിടുന്നു.
 അനുദിനമിങ്ങനെ കേരളദേവിത-
 നഭിഷേകമാദരാലാലോഷിപ്പു.
 സുരഭിലസന്ദേശം പാടിയങ്ങാടുന്നു
 സുമനാട്ടിൽ കേരളവൈജയന്തി.
 വരകവികുഞ്ചന്റെ പഞ്ചവണ്ണക്കിളി-
 ചൊരിയും സനാതന കാകളിയും;
 കലകളൊരുമിച്ചു സാർവ്വഭൗമസ്ഥാന-
 മരുളിയശാങ്കരഭാഷ്യങ്ങളും;
 ഒരുകാലം ഹിമവാനും വിറപ്പുണ്ടുസ്വാത-
 രണ്യധീരകാഹളധ്വാനങ്ങളും; (ആ-
 അമരരും ഞെട്ടിയ ധാർമികസിദ്ധാന്ത-
 മലചാന്തും മാവേലിപ്പാട്ടുകളും.
 ഒരുനാളും മങ്ങാത്ത സംസ്കാരപ്രയാലി-
 യവനിക്കുളുന്നു നിത്യകീർത്തി.
 മഴവില്ലിൻറഴകൊത്തു പൂമണംവഴിയുന്ന-
 മലയാളമേവ ക്ഷമാശാങ്കകേരളം
 മതമറ സാമൂഹാനീതിയാലാദർശ-
 മഹിമപുലർത്തിയ മർത്യവൃന്ദം.
 പുകൾതിങ്ങും കൈരളിതൻഗുണവേദിയിൽ
 പുളകുപ്പുപൂടിയ ജീവജാലം.
 പുതുമകൾ പൂവിട്ടുനിന്നുപ്രതീക്ഷയെ-
 പ്പുണരുവാൻ കൈനീട്ടുമാശയങ്ങൾ.
 മണിവിണമീട്ടുവാനെന്നു “നാളെകൾ”-
 ക്കണിഗുണമണ്ഡപം തീർത്തകാലം.
 സുരലോകസംസ്കാരപ്പൊൻപുഴയൊഴുകുന്ന-
 തിരുവോണം മലനാട്ടിൽ മകുടംചാർത്തി.
 ഒരുനാളും മായാത്ത സംസ്കാരമുദ്രക-
 ള്ളണിയുന്ന കേരളപ്പൊൻപതാക.

കണ്മണിയോട്.

(വൈക്കം, കെ. രവിവർമ്മ.)

അമ്മയ്ക്കു നമ്മളാണേകാവലംബമീ-
 നമ്മൾക്കു സ്നേഹാർദ്ര ചിത്തയാമമ്മയും....!
 കണ്മണിയാംനിന്നിലെത്തുന്ന നന്മകൾ-
 ക്കെന്നും നിദാനമാ മാതാവു മാത്രമാം.
 അമ്മുലപ്പാലുതൊട്ടൊന്നെണ്ണിനോക്കുകെൻ
 കണ്മണി! നിന്നമ്മ പൊന്നമ്മയല്ലയോ?
 “ദേ,കാക്ക! വാപൊളിയമ്മിണി” യെന്നമ്മ
 പാലുട്ടിയകഥയൊക്കെമറന്നുവോ?
 “ഓമനക്കുട്ടൻ കിടന്നുറങ്ങാമായി”
 നീമറക്കായ്താ താമട്ടുപാട്ടുകൾ!—
 ക്കുഞ്ഞേ! കരയാതിരിക്കു ബിസ്സുറുമായ്
 വന്നീടുമച്ഛനാ വാത്സല്യവാക്കുകൾ!!
 നിന്നെക്കുളിപ്പിച്ചു നിന്നുടിചീകിവെ-
 ചുന്നമ്മയല്ലയോ സൂളിലയച്ചതും?
 സന്നിപാതജ്വരം വന്നുപിടിപെട്ടു
 പിന്നനായനംകഴിക്കാതെ മെത്തയിൽ
 കാലുകളിട്ടിട്ടുണ്ടോട്ടു മിങ്ങോട്ടു-
 മാലസ്യമോടെ കിടന്നുരുളുമ്പോഴും,
 നിന്നമ്മയല്ലയോ നിദ്രാവിഹീനയായ്
 നിന്നെത്തലോടിയന്നാശ്വസിപ്പിച്ചതും?
 ഉന്നതാദർശിനന്തമ ലക്ഷ്യമായ്
 മന്നിൽത്താൻകാണുന്നതൊന്നുമാത്രംതുലോം!
 “അമ്മ”!—യാനന്മതൻ രണ്ടുകുടമങ്ങൾക്കു
 മുന്നിലൊരായിരം കൂപ്പുകൈ സാദരം.

—*—

കളിയാടും ഗഗനത്തിൽ, മാനവധർമ്മത്തിൻ
 മഹിമകൾ ചാന്തുമലയടിപ്പു.
 നവയുഗകാല്യശ്രീഭാഗ്യാവക്ഷേത്രത്തി-
 ലാവികലാമോദം കൊളുത്തിവെച്ചു-
 നിലവിളക്കൊളിയേറു കേരളമുണരുമ്പോ-
 നിഴലറ സൗഭാഗ്യം പൂവണിയും. (ര
 അഭിമാനം തിരതല്ലമാദർശശുഭ്രമാ-
 മഭിലാഷം പൊൻചിറകാൻയരും.
 സുരലോകം പൂകിയ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ
 സുരഭിലസങ്കല്പം സത്യമാകും.

പലതിൽ ചിലത്.

മലയാളികളുടെ ഭരണം:—

നാട്ടുരാജ്യവകുപ്പിന്റെ സിക്രട്ടറി

മി: വി. പി. മേനോൻ.

വിദേശവകുപ്പ്. " കെ. പി. എസ്സ്.

മേനോൻ

ധനകാര്യവകുപ്പ് " കെ. ആർ. കെ.

മേനോൻ

ആരോഗ്യവകുപ്പ് " പി. എം. മേനോൻ

ഗതാഗതവകുപ്പ് " വി. കെ. ആർ.

മേനോൻ

ലണ്ടനിലെ ഫൈക്കമ്മീഷണർ.

മി: വി. കെ. കെ. മേനോൻ

പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്റുവിന്റെ സിക്രട്ടറി

മി: എം. ഒ. മത്തായി.

മി: ജോൺമത്തായി

" പി. ജെ. തോമസ്സ്

" വെള്ളോടി

" രാഘവൻ

ഇവരെല്ലാം മലയാളികളാണ്.

മലയാളികൾക്കെതിരായി പ്രക്ഷോഭം നടത്താതെ, നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയായ പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്റുവിന് എതിരായി പിറുപിറുക്കാതെ തലച്ചോറ് എല്ലാ രാജ്യവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ പങ്കിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുകയായിരിക്കും നല്ലത്.

ഡക്കാനിലെ അവസാനത്തെ നാട്ടുരാജ്യം.

കോർഹാപ്പർ. നാട്ടുരാജ്യം 1949 മാർച്ചിൽ ബാംബേസംസ്ഥാനത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. കോർഹാപ്പർ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രീവി പർസ്. 11 ലക്ഷം ഉറുപ്പികയോളം വരും.

1700 ഏ. ഡി. യിൽ ചരത്രപതി താരാബായി മഹാരാണിയാൽ സ്ഥാപിതമായ കോർഹാപ്പർ ശിവാജിയുടെ വംശത്തിൽ പിറന്നവരാണ് ഭരിച്ചുവന്നത്. ഇതിന്നു് 8230 ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്തീണ്ണവും കൊല്ലത്തിൽ ഒരുക്കോടി 28 ലക്ഷം ഉറുപ്പിക മുതലുണ്ടു്.

അവിവാഹിതന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ—അവർക്ക് സൈപരമായി ജോലിചെയ്യാം.

മഗൻവാഡിയിൽ ഗ്രാമവ്യവസായ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ കുറച്ചുനാൾ ഗാന്ധിജി അവിടെ താമസിച്ചു നിത്യ ജോലികളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഗാന്ധിജിക്കും ഡോക്ടർ-ജെ. സി. കുമാരപ്പയ്യം പാത്രം കഴുകുന്ന ജോലികിട്ടി. അവർ അതു ചെയ്യുന്നതു കസ്തൂർബാ നോക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദേവപ്പുത്തോട്ടുകുടി അവർ ഗാന്ധിജിയുടെ കൈയിൽനിന്നു പാത്രങ്ങൾ തട്ടിപ്പറിച്ച് "ഇതു നിങ്ങളുടെ ജോലിയല്ല. ചെയ്യാനറിയാവുന്നവർ അതു ചെയ്തുകൊള്ളും" എന്നു പറഞ്ഞു. ഗാന്ധിജി സ്വതസ്സിദ്ധമായ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി ഡോ: കുമാരപ്പയോടു പറഞ്ഞു. "അവിവാഹിതനായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാണ്. നിങ്ങളുടെ ജോലിക്കിടയിൽ ആരും വന്നു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കില്ലല്ലോ. കുടുംബ സമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽ ഞാനിപ്പോൾ വഴങ്ങുന്നതാണ്."

—*—

ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കു സമ്മാനം!

പ്രധാനരാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് (Systems of government in the leading countries of the world today) വിവിധഭാഷകളിൽ രചിക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ഗ്രന്ഥത്തിന്നു ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും 750-കയിൽ കുറയാത്ത പാരിതോഷികം നൽകുന്നതാണെന്നു മദിരാശിസർവ്വകലാശാലാ സിൻഡിക്കറ്റ് പരസ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തമിഴ്, തെലുങ്കു, കന്നടം, മലയാളം, ഹിന്ദി, ഉറുദു എന്നീ ഭാഷകളിലാണു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കേണ്ടതു്. 1949 ഡിസമ്പർ 15-ാം തീയതിക്കകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സർവ്വകലാശാലയിൽ കിട്ടിയിരിക്കണം.

മാംസഭക്ഷകളായ ചെടികൾ.

By

(കരോട്ടു കെ. ജനാർദ്ദനൻ ബി. എസ്. സി, കരുനാഗപ്പള്ളി)

ലോകം പരക്കെ അറിയുന്ന ഒരു പരമാത്മമാണ് മനുഷ്യർ ജന്തുക്കളെയും, മൃഗങ്ങൾ മനുഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള മറ്റു മൃഗങ്ങളേയും പിടിച്ചു ഭക്ഷണമാക്കാറുണ്ടെന്നു്. എന്നാൽ പ്രാണികളെ അകർഷിപ്പിച്ചു അപകടത്തിലാക്കി അവയിലടങ്ങിയ പോഷകസാധനങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു് ആഹാരമാക്കുന്ന സസ്യജാലങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തെ അലംകൃതമാക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് പലക്കും അജ്ഞാതമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഇങ്ങനെ പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുന്ന ചെടികളാണു്—**Insectivorous Plants** എന്നറിയുന്നവ.

ഇവ ഇരപിടിക്കുന്ന വിധമാണു് രസാവഹം. ബലമേറിയ കരങ്ങളോ, പാകപ്പെടുത്തി പചിക്കുവാനുള്ള പല്യകളോ മറ്റോ ഇവയിൽ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഈ കൃത്യങ്ങൾ എങ്ങിനെ നിർവഹിക്കുന്നു?

ഈ വർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ട ചെടികൾ പ്രാണിഗ്രാസനക്രിയയ്ക്കു പറ്റിയ ചതുപ്പനിലങ്ങളിലാണു കണ്ടുപരാറുള്ളതു്. സസ്യങ്ങൾക്കു് അന്നജത്തെപ്പോലെതന്നെ നേത്രജം അടങ്ങിയ ആഹാരസാധനങ്ങളും വളരെ ആവശ്യമാണു്. പച്ചിലകളിലുള്ള ഹരിതകം (Chlorophyll) സൂര്യരശ്മികളുടെ സഹായത്താൽ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു ഐന്ദ്രികപദാർത്ഥമാണു് ധാന്യനുറു്. എന്നാൽ നേത്രജം ഭൂമിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ധാതുലവണങ്ങളിലാണു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു വേണ്ടത്ര നേത്രജത്തിനു വഴിയില്ലാതെ വരുമ്പോഴാണു് മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുന്നതു്. പ്രാണികളെ നശിപ്പിച്ചു അവയിലടങ്ങിയ രസങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുമൂലം നേത്രജക്ഷാമം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈവിധം നേത്രജം കുറവായിട്ടു

ള്ള കായൽപാടങ്ങളെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നപക്ഷം—ഗാസിദേവന്റെ അഫിംസയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത മാംസഭക്ഷകളെ കണ്ടുപരുന്നു. അവയുടെ ഒരു ജീവിതാവശ്യമായിപ്പോയി ഹിംസ. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യമായ ഹരിതകം ഈ സസ്യങ്ങളിലുണ്ടുതാനും. കാരണം—കുറെ ധാന്യനുറു് ഉല്പാദിപ്പിക്കേണ്ടതു് അനിവാര്യമാണു്.

1. നാരൻചുവടി (Drosera)
പ്രാണികളെയോധാരമാക്കി ജീവിക്കുന്ന ചെടികളിൽ, വളരെ സുലഭമായി കാണാറുള്ള ഒന്നാണു്—നാരൻചുവടി (Drosera) ചതുപ്പനിലങ്ങളിലാണു് ഇവ കണ്ടുപരാറുള്ളതു്. ഇലകളുടെ ആകൃതി ഒരു സ്പൂണിനെപ്പോലെയാണു്. പരന്ന അഗ്രഭാഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തു് പച്ചനിറവും ചുറ്റും ചുവന്ന നിറവുമാണുള്ളതു്. ഈ പരന്ന ഭാഗത്തു് അനേകം മുളുപോലെയുള്ള നാരുകൾ കാണാം. ഈ ഉന്മുഖനിൽക്കുന്ന നാരുകളിൽ വെളിയിലുള്ളവ നീളമേറിയവയും ഉള്ളിലേക്കുള്ളവ ചെറിയവയുമാണു്. മുളുകളുടെ അഗ്രഭാഗം ചില പരാഗികളെപ്പോലെ ഉരുണ്ടവയാണു്. ഈ ഭാഗത്തു് പശുപോലെയുള്ള ഒരു ദ്രാവകം സംഭരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെറുപാറന്തോ പ്രാണികളോ മുളുകളെ സമീപിക്കുമ്പോൾ പശുപോലെയുള്ള ദ്രാവകം വമിക്കുകയും അവ മുളുകളോടു് ഒട്ടിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മുളുകൾ ക്രമേണ പ്രാണികളോടുകൂടി ഇലയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തേക്കു വളഞ്ഞുമുട്ടുന്നു. ഈ സമയത്തു് പത്രമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും ബഹിർഗമിക്കുന്ന ഒരു ദഹനരസം കൊല്ലപ്പെടുന്ന പ്രാണിയെ ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തി

രസങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മദ്ധ്യഭാഗത്തേക്കടുക്കുമ്പോൾ മുളകൾ അധികം വളയേണ്ടിവരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവ നീളം കുറഞ്ഞവയായിത്തീരുന്നത്. ഇവയുടെ പശ, പ്രാണികളുടെ രക്ഷപ്പെടാനുള്ള സകല യത്നങ്ങളേയും നിസ്സാരങ്ങളാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഒരു ഇറച്ചിക്കഷണം ഇലയിലിട്ടുകൊടുത്താലും ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നു. പക്ഷെ ഒരു ചെറിയ കല്ലോ, കടലാസ്സുകഷണമോ പതിപ്പിക്കുന്നതായാൽ യാതൊരു ഭാവവ്യത്യാസവുമില്ലായിരിക്കുന്നതും അതുതാവഹമത്രേ.

2. സഞ്ചിച്ചെടി (Utricularia)

ഈ ചെടി പൊട്ടക്കുളങ്ങളിലും മറ്റു ജലാശയങ്ങളിലും കണ്ടുവരാറുള്ള ഒരു പ്രാണിഗ്രാസസസ്യമാണ്. തണു് വളരെ വണ്ണം കുറഞ്ഞതും അനേകം ശിഖരങ്ങളോടുകൂടിയതുമാണ്. ഇലകൾ ചെറിയവയും സൂചിപോലെ ഫലനം കുറഞ്ഞും നീളം കൂടിയുമാണിരിക്കുന്നത്. വേരപടലമേയില്ല. കാരണം—വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനും ആഹാരസാധനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അവയവ ഭാഗങ്ങൾക്കു കഴിയും, ഇലകളുടെ ഇടയിലാണ് സഞ്ചികളുള്ളത്. സഞ്ചികൾക്കുള്ളിൽ ഒന്നുമില്ലാത്തയവസരങ്ങളിൽ പച്ചനിറത്തിലും (empty bladders) ആഹാരസാധനങ്ങളുള്ളപ്പോൾ കറുപ്പുനിറത്തിലും (Fed up bladders) ഇരിക്കുന്നു.

സഞ്ചികൾ (bladders) ചില പ്രത്യേകതകളാൽ ഉള്ളിലുള്ള വെള്ളത്തെ പുറത്തേക്കുവിട്ടു ഇരയെപ്പിടിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമാകുന്നു. സഞ്ചിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ, കവാടം കാണപ്പെടുന്നു, അതിനെ ചെറിയ മുളകൾ ആവരണംചെയ്യുന്നു. വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കളിച്ചശേഷം കവാടത്തെ സമീപിക്കുന്ന ചെറു ജീവികളുടെ സ്പർശനമാത്രയിൽ സഞ്ചിയുടെ കവാടം പെട്ടെന്നു തുറന്നു മലക്കുന്നു.

അടുത്ത പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി

സഞ്ചിയുടെ ഭിത്തി അല്പം വികസിക്കുന്നു. തന്മൂലം അല്പം ജലത്തോടുകൂടി പ്രാണിയെ സഞ്ചിക്കുള്ളിലേക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഭിത്തി ഞെട്ടിയിൽ സങ്കോചിക്കുകയും, കവാടം പൂർണ്ണമായി പ്രാപിച്ച സഞ്ചി മുടുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാണി പറന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ യത്നിക്കും പക്ഷെ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ അതിൽതന്നെ കിടക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ദഹനരസങ്ങൾ സഞ്ചിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുനിന്നും ഉൾവരുന്നത്. പ്രാണിയെ കൊല്ലുകയും ദഹിപ്പിച്ചു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. പാത്രച്ചെടി (Pitcher plant)

ഉഷ്ണമേഖല പ്രദേശങ്ങളിൽ കണ്ടുവരാറുള്ള ഒരു ചെടിയാണ്—ഇത്. സിലോണിലും പാത്രച്ചെടി സുലഭമായി കാണുന്നു. പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഇതിന്റെ ഇലകൾ നീളം കൂടിയവയാണ്. ഇലയുടെ മദ്ധ്യത്തരവ് നീളംകൂടിയ ഒരു നാരായി പരിണമിക്കുന്നു. ഈ നാരിന്റെ അഗ്രത്തു് ജലപാത്രംപോലെയുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നു—ഈ സസ്യത്തെ പാത്രച്ചെടി എന്നു പറയുന്നത്. ജന്തുക്കൾക്ക് ആകർഷകമായ വിധം മനോഹരനിറങ്ങളോടുകൂടിയതാണ് ഈ പാത്രം. പാത്രത്തിന് ഒരു അടപ്പുണ്ട്. പാത്രത്തിന്റെ വായ്ക്ക് ചുറ്റും മുട്ടലത്തേറിയതും ഉള്ളിലേക്കു വളഞ്ഞവയുമായ അനേകം മുളകൾ കാണപ്പെടുന്നു. ഇവയ്ക്ക് തേൻ നിക്ഷിപിക്കുന്നതിനുള്ള ഗ്രന്ഥികൾ ഉണ്ട്.

ഈ പാത്രത്തിനുള്ളിൽ കൊഴുപ്പുള്ള ഒരു ദ്രാവകമുണ്ട്. പാത്രത്തിന്റെ ഭിത്തിക്കുള്ളിൽ ദഹനരസം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മൂന്നു ശിഖരങ്ങളുള്ള മുളകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഒരു പ്രാണി ആദ്യമായി പാത്രത്തിന്റെ വായ്ക്ക് ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുന്നു. മിനുസമുള്ള മുളകളായതിനാൽ അവ തെറ്റി സഞ്ചിക്കുള്ളിലേക്കു പതിക്കുന്നു. പ്രാണി പെട്ടെന്നു എഴുന്നേറ്റു തലയുയർത്തി പറക്കുവാൻ ശ്രമി

* ആദരണീയൻ.

(പാതളം രാഘവപ്പണിക്കർ.)

മഞ്ജരി.

പണ്ടനേകായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു-
 മുൻപു, പുകഴ്ത്താൻ ഹിമാലയത്തിൽ,
 മൂന്നുപേർതമ്മിലതിരുന്ന വിപ്രിയ-
 മാൻ വസിശ്ചാരാലിൻ ചുവട്ടിൽ.
 നന്നൊരുകാടപ്പറവ, യൊന്നാന, പി-
 നന്നൊന്നൊരു വാനത്തൊന്നുമത്രെ.
 വേണ്ടാത്തസൂയ, വിദേവപ്പു, മീഷ്യയും,-
 പൂണ്ടവർ നാളുകൾ പോക്കിടുമ്പോൾ,
 മൂവരിൽ പ്രായമേറുന്നവനെയവർ
 നായകനാക്കണ മെന്നൊച്ചാർ.
 പൂർവ്വിശേഷങ്ങൾ ചൊല്ലുവാനൊന്നയോ-
 ടോതിനാർ മറവർ രണ്ടുപേരും
 എന്നതുകേട്ടുടൻ വൃദ്ധനാമദുനി
 ചൊന്നതന്നോർമ്മയിൽ നിന്നിവണ്ണം:-
 “പണ്ടെന്റെ ബാല്യത്തിലീ വടവുകുന്മെൻ-
 കുന്മവരെയ്ക്കു മുയന്നതില്ല.
 ഇന്നിവനെത്ര മുടിച്ച് വൃദ്ധനായ്
 നിന്നിടുണെന്തൊരു രൂപഭേദം.”
 ആനയും കാടയുമത്ഥിക്കയാൽ പിന്നെ
 വാനരം ചൊന്നിതു—തൻചരിതം:-
 “പണ്ടുവെറും പൈതലായോരു കാലത്തു
 കണ്ടുഞാനീ നില്ക്കുമാൽമരത്തെ
 പിഞ്ചുചെടിയായ് മുളച്ചുനിന്നനിതിൽ
 കൊമ്പുകൾപോലുമുണ്ടായതില്ല.
 ഇമ്പമോടതികേ ചെന്നിരുന്നായതിൻ-
 നാമ്പു ഞാൻ തിന്നതുമോത്തീടുന്നു.”
 കാടക്കിളിയു മവരോടുടൻ കഥി-
 ച്ചീടിനാനായതിൻ പൂർവ്വവൃത്തം:-

“പണ്ടു ഞാൻതിന്നൊരാലിൻ പഴമാണിതി-
 ഞ്ഞൊക്കുവാൻ തന്നെ മുഖ്യമേതു
 ബാക്കിവെറൊന്നമിതിനെക്കുറിച്ചിനി-
 യോക്കണമെന്നില്ല; വാസ്തവത്തിൽ
 പ്രായമധികമെന്നിക്കാണതിലഭി-
 പ്രായവ്യത്യാസം വരേണ്ടതുണ്ടോ?”
 പാരംനിസ്സാരനെന്നാകിലും വാല്കൃ-
 മേദകമൂലമക്കൊച്ചുപക്ഷി,
 മുൻപനായിട്ടു ഭവിച്ചവനെയവർ
 കുന്മിട്ടു പൂജിച്ചുനസരിച്ചാർ
 നേതാവു നല്കിട്ടമാജ്ഞകൂട്ടായവർ
 വീതവിദേവം വസിച്ച് നീണാർ.
 ഗർവ്വരൂപനൂരവർ മൂവരും പിന്നെ
 നിർവാണമാൻ സുവിച്ച് പാരം.
 പ്രായമേറീടുവോനേതൊരാളാകിലു-
 മായവനാദരണീയനെത്ര.

* From the sayings of Buddha.

ക്കമ്പോൾ ഉള്ളിലുള്ള ബലമേറിയ മുളു-
 കൾ തലയിലേക്കും ശരീരത്തിലേക്കും കയറു-
 ന്നു. ഈ മുറികളിൽകൂടി ദഹനരസങ്ങൾ
 പ്രവേശിക്കുന്നു. പ്രാണി മരിക്കുകയും, ദഹി-
 ക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് അഹാരമായിത്തീരുകയും
 ചെയ്യുന്നു. ചിലവേളകളിൽ ഒന്നേമുക്കാൽ
 അടി നീളത്തിലുള്ള പാത്രങ്ങളും കാണപ്പെ-
 ടുന്നു. ചെറിയ പക്ഷികളെപ്പോലും മുക്കി
 കൊല്ലുവാൻ പശ്ചാപ്തമായ തീതിയിൽ പാ-
 ത്രങ്ങളിൽ ദ്രാവകമുണ്ടെന്നറിയുക അതിശയ-
 ജനകമത്രെ.!

ഏകാങ്കനാടകം

ഗ്രന്ഥകാരൻ

(ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി, മൂവാറ്റുപുഴ.)

സമയം, സായാഹ്നം. നാലുമണി. പാത്രങ്ങൾ. ഗ്രന്ഥകാരനും പുസ്തകചിൽപനക്കാരനായ കുറുപ്പും. സ്ഥലം. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വസതിയിലെ പൂമുഖം. (കസാലയിൽ മേശയിൽ കുനിഞ്ഞിരുന്നു കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥകാരൻ കുറുപ്പുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്തുതന്നെ ഒരു സ്കൂളിലാണ് മി. കുറുപ്പിന്റെ ഇരുപ്പ്. ഒട്ടോരു കഷണ്ടി കേറി ചുളിവാൻ നെററിയോടുകൂടിയ കുറുപ്പ് തികച്ചും ഒരു പ്രായോഗികനുദ്ധിയാണ്. യുവത്വത്തിന്റെ വ്യാമോഹങ്ങൾ കടന്നുകഴിയാത്ത ഗ്രന്ഥകാരൻ ചുറ്റുമുറുക്കുള്ള ഒരു ഭാവനാജീവിയത്രേ.)

ഗ്രന്ഥകാരൻ—(ഉൽക്കണ്ഠാകുലമായ ഭാവത്തോടെ) അപ്പോൾ മി. കുറുപ്പ്, എന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കാൻ വളരെ വിഷമമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?

കുറുപ്പ്—(കീഴ്ചോട്ടു നോക്കി പതുക്കെ) ഞാൻ അങ്ങിനെ പറയുകയാണെങ്കിൽ തെറ്റിലുൾക്കൊള്ളുന്നത് വിനീതമായ ഒരു അപേക്ഷയുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥ—എനിക്ക് തെറ്റിലുൾക്കൊള്ളണമില്ല. ഞാനെന്തിനും തെറ്റിലുൾക്കൊള്ളുന്നു?

കുറുപ്പ്—അതല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞത്. കവികളായ നിങ്ങൾക്കു മനുഷ്യാട്ടഭയത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ ധരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നറിയുന്നത് എനിക്ക് അത്ഭുതം നൽകുന്നു.

ഗ്രന്ഥ—അതെന്താണ്?

കുറുപ്പ്—എന്താണെന്നോ? മനുഷ്യാട്ടഭയം ശരിക്കറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ—മനുശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിഭാഗത്തുവരെ ചെന്നിറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ—നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കാൻ വിഷമമുണ്ടാകുകയില്ലായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വിറ്റഴിക്കാനുതകുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിമ്മിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന് നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ അതൊരു ധിക്കാരപ്രസംഗമായി കരുതരുതെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളാട്ട.

ഗ്രന്ഥ—എനിയ്ക്കു വ്യക്തമായില്ല.

കുറുപ്പ്—എന്നാൽ ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിത്തരാം. ഉന്നതമായ കലാസൃഷ്ടിമാത്രമാണ് താങ്കളുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ എന്തിന് താങ്കൾ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അടിച്ചിറക്കുന്നു; അതു വിറ്റുകിട്ടുന്ന പണത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നു? വിറ്റഴിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ തദനുസൃതമായ പന്മറവും നിങ്ങൾ തേടേണ്ടതുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥ—അതുശരി, എന്നാലും തലമരണം എണ്ണത്തോളമോ?

കുറുപ്പ്—തലമരണം തേയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആരോഗ്യം ലഭിക്കാനുള്ളപ്പമെന്നു കാണുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ എന്താണൊരു വിരോധം? താങ്കളുടെ ചിന്താസുന്ദരങ്ങളായ ആശയങ്ങളല്ല, നിരൂപണപരങ്ങളായ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളല്ല, അതിലെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കലാസൗന്ദര്യത്തിന്റെ പാരമ്യമല്ല പൊ

തുജനങ്ങൾക്കാവശ്യം. അവർക്കു വേണ്ടതു് നഗ്നങ്ങളായചില വിനോദങ്ങൾ മാത്രമാണു്.

ഗ്രന്ഥ—അപ്പോൾ ഞാൻ കീഴ്ചോട്ടിറങ്ങണമെന്നോ?

കുറുപ്പു്—അതെ, കീഴ്ചോട്ടിറങ്ങണം. സാമ്പത്തികമായിട്ടു വരണമെങ്കിൽ കലാപരമായി കീഴ്ചോട്ടിറങ്ങുകതന്നെ വേണം. കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത ഈ വേദാന്തമൊന്നും പൊതുജനങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല.

ഗ്രന്ഥ—(ഒരു ഗ്രന്ഥമെടുത്തു് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ വിനിവേശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കലയെ സംബന്ധിച്ച എന്റെ നിഗമനം എന്റെ എട്ടുമാസത്തെ നിരന്തരചിന്തയുടെ ഫലമാണു്. ഇരട്ടിയിൽ അടങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ മാംസത്തിൽ എട്ടുറാത്തൽ എനിക്കു് ബലികഴിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്.

കുറുപ്പു്—താങ്കൾ എട്ടുദിവസംകൊണ്ടു് വെറും തമാശയിൽ യാതൊരു പ്രയത്നവും കൂടാതെ ഒരു ലൈംഗികഗ്രന്ഥമാണെഴുതിയിരുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ ഫലം പതിനഞ്ചുറാത്തൽകൊണ്ടു കൂട്ടാമായിരുന്നു. ഒരു തനിശ്ശംഗാരകാവ്യമാണെഴുതിയിരുന്നതെങ്കിൽ--മുരിശ്ശംഗാരമാണെങ്കിൽ ഉത്തമം--കുറഞ്ഞതു് ഒരു ഞ്ഞുറുപ്പുപയെങ്കിലും സമ്പാദിക്കാമായിരുന്നു.

ഗ്രന്ഥ—എനിക്കതു സാധ്യമാണോ?

കുറുപ്പു്—സാധ്യമാണു്. ക്ഷിപ്രസാധ്യമായിട്ടുള്ളതാണതു്.

ഗ്രന്ഥ—അതുപോകട്ടെ, കുറുപ്പേ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അച്ചടിക്കുലിയെങ്കിലും കൊടുത്തുതീക്കാൻ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം.

കുറുപ്പു്—ഈ കലാനിരൂപകാത്മകമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കാല്പത്തിലോ?

ഗ്രന്ഥ—അതെ.

കുറുപ്പു്—താങ്കൾ സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു മാറ്റം പറയാം. അനുസരിക്കുമോ?

ഗ്രന്ഥ—(അലോചനയോടെ) കഴിയുന്നതു് നോക്കാം.

കുറുപ്പു്—അദ്യമായി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പുറംചട്ട പഠിച്ചുകളഞ്ഞു് തൽസ്ഥാനത്തു് വേറൊന്നു ചേർക്കുക. അലുനഗന്ധായ—മുഴുനഗന്ധാണെങ്കിൽ ഉത്തമം—ഒരു പെണ്ണിന്റെ ചിത്രം പുറംചട്ടയിൽ കൊടുക്കുക. പുസ്തകത്തിന്റെപേരു് കാലോചിതമായ വിധത്തിൽ മാറ്റുക.

ഗ്രന്ഥ—പൊരുത്തമില്ലാത്ത പേരും പൊരുത്തമില്ലാത്ത പുറം ചിത്രവുമൊക്കെ ചേർത്താലോ?

കുറുപ്പു്—പൊരുത്തമൊന്നും വേണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ ഈ കാണുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും അവയുടെ പുറംചട്ടയ്ക്കും അതിനുളളിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാല്പങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ എന്തൊരു പൊരുത്തമാണോ ഉള്ളതു്?

ഗ്രന്ഥ—ഞാൻ സാംസ്കാരികമായി ഇത്രമാത്രം അധഃപതിച്ചാലോ?

കുറുപ്പു്—സാമ്പത്തികമായി അധഃപതിക്കാം. അതുതന്നെ പ്രയോജനം. ഞാൻ നല്ലനല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിലും അവമാത്രം വിറ്റഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിലും മുമ്പൊക്കെ ജാഗ്രതകനായിരുന്നു. അന്നൊക്കെ ഗുണവും കിട്ടി. അടുത്ത കുറെ കൊല്ലങ്ങളിലായി ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിനെനിയ്ക്കുകിട്ടിയ പ്രതിഫലം പട്ടിണിമാത്രം. അലോചിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളു.

ഗ്രന്ഥ—അതെ, ഞാൻ അലോചിയ്ക്കുകയാണു്.

(ചിന്തയിൽ ലയിക്കുന്നു.)

ഗ്രന്ഥാവലോകനം.

ഓണപ്പലരി.

By

(എം. ഗോവിന്ദൻനമ്പൂതിരി, കുട്ടംപേരൂർ)

ശ്രീ, എം. ഗോവിന്ദൻനമ്പൂതിരി അവർ ക്കൂടെ ആദ്യത്തെ സാഹിത്യസന്താനമാണ് ഈ ഓണപ്പലരി. ഇരുപത്തിയഞ്ചു ചെറു പുഷ്പങ്ങൾ ഈ പുലരിയുടെ പുതുപ്പുഞ്ചിയിൽ വിടൺ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോന്നും പഠിച്ചെടുത്ത് അഴകും ഗുണവും നിർണ്ണയിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചു നോക്കാം.

കവിതകൾ സൃഷ്ടിച്ചുവിടാൻ ഉത്സാഹവും വായിക്കാൻ വെറുപ്പുമുള്ള ഒരു കാലമാണിത്. കവികളുടേയും കഥാകൃത്തുക്കളുടേയും തിരിക്കിത്തരിമക്കലിൽ കൈരളി നന്നേ വിഷമിക്കുന്നു. ഈ അർദ്ധവരളത്തിനിടയിൽ കയറി അമ്മയെ ദർശിക്കുവാൻ ശ്രീ നമ്പൂതിരിയുടെ കവിതാവനിതയും ലജ്ജിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രൌഢികലൻ മൈതാരിക തോഴിയായി നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ ധൈര്യവതിയായി മുന്നോട്ടുവന്നു അതൊരു മഹാഭാഗ്യംതന്നെ. സാഹിത്യപ്ലാൽപ്പായസം കുടിക്കുന്നവരുടെ ലഹരി പോക്കുന്ന നാരങ്ങാക്കറിയാണ് തന്റെ കവിതയെന്ന് മുഖവുമയിൽ മി: നമ്പൂതിരി പറയുന്നത് രസകരമായിട്ടുണ്ട്. നാരങ്ങാക്കരിക്കും ഒരു പാകം ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം ലോകത്തിലെ സകല പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും വിപ്ലവങ്ങൾക്കും കാരണമുതുന്നത് കവിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മാനവസമുദായത്തിന്റെ കുററങ്ങളും കുറവുകളും നികത്തി സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പുരോഗമനോന്മുഖമായ കവിഹൃദയത്തെ അപലപിക്കാവുന്നതല്ല. പക്ഷേ ലോകത്തിന്റെ മലിമസവശങ്ങൾ മാത്രം ചികിഞ്ഞു

ടുത്തേ കവിത ചമയ്ക്കാവൂ എന്നുവന്നാൽ, അതേനിമിഷം സാഹിത്യം അധഃപതിക്കുകയായി.

ശ്രീ. നമ്പൂതിരിയുടെ ലാലുക്കുട്ടികളിൽ ഭൂമിപക്ഷവും പാവങ്ങളുടെ ജീവരക്തത്തിൽ കൊഴുത്തുതടിച്ച സാമുദായിക ദുഷ്പ്രഭുതത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളികളാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. “മരണമാലും” അവയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഒന്നുമില്ലാത്ത ‘ഓണപ്പലരി’യുടെ പിന്നിലൊതുങ്ങാതെ “മരണമാലും” വുമേന്തി ഈ കവനസംഘം മുന്നോട്ടുവന്ന് വിപ്ലവകാഹളം മുഴക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിനോ ജാതിമതാദി വൈരങ്ങൾക്കോ കടക്കാൻ കഴിയാത്ത “സ്കൂൾജീവിത”ത്തിൽ കവിയുടെ സ്വപ്നലോകം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. ഓട്ടവിൽ തുലിക ദൂരത്തെ റിഞ്ഞിട്ട് കലപ്പയും വെട്ടുകത്തിയുമായി കവി കമ്യൂണിസത്തിലേക്കു ചാടിയിരിക്കുന്നു.

ദുഷ്പ്രഭുതപാത്രവിചെയ്യുന്നിലങ്ങളെ വെക്കുമണൽക്കാടായ് തീർത്തിട്ടുവാൻ പട്ടിണിപ്പാദപമൊന്നൊന്നായ് നിർദ്വയം വെട്ടിമുറിച്ചുകുളഞ്ഞിട്ടുവാൻ നിത്യവും നാട്ടിൽത്തൊഴിലുകൾ വലിപ്പിച്ചുലരിച്ചിടാൻ ജനതതിയെ കൈക്കരുത്തുള്ളവരായിട്ടുതീരുവിൻ കററക്കിടാങ്ങളെ, കുട്ടികളെ.”

കവിതാദേവിയെ ആരാധിക്കുവാൻ ഭക്തിപൂർവ്വം ആ പുണ്യക്ഷേത്രത്തിന്റെ നടയിൽ കാത്തുനില്ക്കുന്ന ഒരാളാണ് ശ്രീ: നമ്പൂതിരി എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. പ്രകൃതിയുടെ വിവിധരംഗങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും രചനാവാസനയും അദ്ദേഹത്തെ അ

നഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വക്ത്രാക്കതി തൊട്ടുതെറി
 ക്കാത്ത ഒരുതരം ഒഴുക്കൻമട്ടിലാണ് മിക്ക കൃ
 തികളുടേയും പോക്ക്. വളച്ചുപറയാത്ത
 ഒരുവരിയും ഇന്ന് അസ്വാദ്യമല്ല. ആദർശ
 മായാലും അതിന്റെ പ്രദർശനത്തിൽ ഒരു ര
 സികത കലർന്നിരിക്കണം. രസാനുഗുണമാ
 യ രചനാവിശേഷമാണ് കാവ്യത്തിന്റെ
 ജീവൻ. മി: നമ്പൂതിരിയുടെ ഭാവനയിൽ
 അങ്ങിങ്ങായി ഉത്തമസാഹിത്യത്തിന്റെ അ
 ജ്ഞരങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുപറയാനും നിവൃത്തിയി
 ല്ല—ഒരു ഭിക്ഷക്കാരിയെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതു
 നോക്കുക.

“നിസ്സഹായിനിയൊരുപ്രാകൃ-
 തപ്രാണി വെറു-
 മസ്ഥിയാൽമാത്രം ദൈവം സൃഷ്ടി-
 ച്ചുള്ളൊരു ഗാത്രം
 ജീവനെ സമമായി വീതി-
 ച്ചീധരയിലും
 ദ്യോവിലും വച്ചുസൂക്ഷിച്ചങ്ങി-
 ണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ.”

നവീന സൽകവികളുടെ കവിതകൾ വാ
 യിക്കുകയും, അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പരിശീലന
 ത്തിന്റെയും ശിക്ഷണത്തിന്റേയും വെളി
 ച്ചത്തിൽ ശ്രീ. നമ്പൂതിരി അവർകൾ ത
 ന്റെ വിപ്ലവസാഹിത്യത്തെ നിഗൂഢസൂക്ഷ്മ
 മായ ഒരു പന്ഥാവിൽക്കൂടി നയിക്കുകയുംചെ
 യ്യമെങ്കിൽ കൈരളിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 സമ്മാനങ്ങളെ പുറംതള്ളുവാൻ ഒരുകാല
 ത്തും സാധ്യമല്ല. ഒരുപതാലികാകാരനും മി:
 നമ്പൂതിരിയുടെ സുഹൃത്തുമായ ശ്രീ. ഗോപി
 നാഥൻനായർ അവർകളോടൊപ്പം ഞാനും
 പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അടുത്തവസരത്തിലെങ്കിലും
 ഭാവനയുടെ പാകംവന്നുപഴുത്ത ഫലങ്ങൾ
 പരിച്ചെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശക്തനായി
 ത്തിരട്ടെ എന്നു്, കൃതിക്കും കർത്താവിനും വി
 ജയാശംസയുടെ കൂപ്പുകെട്ടി S. K.

ഗാസിസൂക്തികൾ.

വിദ്വാൻ, വട്ടോളി കൊച്ചുകുഞ്ഞൻനായർ.

വില-5-അണ.

ഗാസിസൂക്തികൾക്കു ഒരു പ്രത്യേക വിമ
 ശം ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഗാ
 സിദേവന്റെ സൂക്തിമത്തങ്ങൾ ഓരോരു
 ത്തരും വായിച്ചു തള്ളുകയല്ല ചെയ്യേണ്ടതു്.
 പിന്നെയോ പഠിച്ചു് അനുഷ്ഠിക്കാനുള്ള
 ഒന്നാണു്. ആ ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു പുറ
 ഘ്ലട്ട സൂക്തികളിൽ ചിലതെങ്കിലും ശ്രദ്ധി
 ച്ച ചിന്തിച്ചുപ്രവർത്തിച്ചാൽ ഇന്നത്തെ നില
 ഘ്നികളുടെ പാടേമാറുമായിരുന്നു.

മി: വട്ടോളി, സൂക്തികളെ ഈശ്വരൻ,
 മതം,.....വിദ്വാൻ, വിചാരം, പിള്ളാന്നം
 ഇങ്ങിനെ 11-വിഷയങ്ങളായി തിരിച്ചെ
 ടുത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്ന രീതി ഏറ്റവും ഉചി
 തമായിട്ടുണ്ടു്.

വട്ടോളി, സാഹിത്യവേദിയിൽ കാൽവ
 ചുതു് പ്രഥമമായിട്ടൊന്നുമല്ല. ഒരു നല്ല
 വിമർശകൻ, ചെറുകഥാകൃത്തു്, ഗദ്യകാരൻ
 ഈ നിലയിൽ സാഹിത്യലോകത്തു സുപരി
 ചിതനാണു്. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇത
 രകൃതികൾ തെളിയിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

ഓരോ ലൈബ്രറികളിലും, പാഠശാലക
 ലിലും സ്ഥലംപിടിക്കേണ്ട ബുക്കുകളിൽ പ്ര
 മമസ്ഥാനം ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിനുണ്ടെന്നു
 പറയാൻ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷ
 മുണ്ടു്.

പെരുമ്പാവൂർ ദി പ്രോഗ്രസ്സു് പ്രിൻറിംഗു്
 വർക്സ് അല്ലെങ്കിൽ വി. കെ. ശ്രീധർ. വി
 ലാസത്തു്, കൂവപ്പടി- ഈ വിലാസങ്ങളിൽ
 ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണു്.

കവിതാമഞ്ജരി

രണ്ടാം ഭാഗം

വില രൂപം ൧

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

പുലിയന്തർ എസ്. രാമയ്യർ അവർകൾ.

(മീനച്ചൽത്താലൂക്കിനെ സ്पर्ശിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഏഴുകവിതയുണ്ടു്)

ഫാദർ ഏബ്രഹാം വടക്കതിൽ അവർകളുടെ, പ്രൗഢവും വിമർശനപരവുമായ
അവതാരിക പാഠിക്കേണ്ടതുതന്നെ.

ധാരാവാഹിനിയായ വാക്പ്രസരം, വിശിഷ്ടമായ രചന, മോഹനമായ ഭാവന, നവനവോല്ലേഖങ്ങൾ, ഹൃദ്യമായ വൈദഭീരിതി, അകമ്പകങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ; നിരൂപകശിഖാമണിയായ അവതാരകൻ പറയുന്നതിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കുകതന്നെ. ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ കവി ഹൃദയത്തിൽ കാളംതല്ലിയ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ മൂർത്തിരൂപങ്ങളാണു് 'കവിതാമഞ്ജരി'യുടെ ഈ ദ്വിതീയ ഭാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന 10 ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ. ഉജ്ജ്വലമായ ദേശാഭിമാനം, ആപ്തസംസ്കാരത്തോടുള്ള അളവറ്റ ഭക്തി, പ്രകൃതിവിലാസദർശനമായയിലുള്ള വാക്സാധന ആഹ്ലാദം, അമേയമായ ഭൂതാനുകമ്പ, അചഞ്ചലമായ ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ കവിഹൃദയത്തെ ചലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വികാരങ്ങളുടെ സന്ദർഭാനുസാരണയുള്ള ചിത്രങ്ങളാണു് ഓരോ കവിതയിലും ആണിയായി നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. കവിയുടെ ഔചിത്യബുദ്ധി അത്യന്തം പ്രശംസനീയമെന്നും, കവിയുടെ ഭാവനയും ആഴിയിലെ തരംഗപരമ്പരപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നെയും പറയുന്നു

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഇതരകൃതികൾ.

ചന്ദ്രാപ്രസ്ഥിലെ സുന്ദരമായ അച്ചടി!

കമനീയമായ കവർ!

1 ശ്രീവിഷ്ണുപാദാദികേശാന്തവർണ്ണന	6 ലേഖനമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	2 രൂ
സ്തോത്രം (വ്യാഖ്യാനം)	1 രൂ	7 ദിലീപൻ 8 ണ
2 കവിതാമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	8 ണ	8 ശിവരാത്രിയുത്സവം (തുള്ളൽ) 6 ണ
3 രാജഭക്തി (കവിതാസമാഹാരം)	1 രൂ	9 ബോധനമാലിക 1-ാംഭാഗം 5 ണ
4 അഞ്ജലി (കുണ്ഡാവതാരസംഗ്രഹം)	1 രൂ	10 ഭക്തദീപിക
5 സുലോചന (ഗദ്യകാവ്യം)	1 രൂ	(ഒരു നിരൂപണം) 4 ണ

പുലിയന്തർ ബുക്ക് ഹൗസു്

മാനേജർ.

A. O. & P. O. പാല

ചന്ദ്രാപ്രസ്തു്,

ബ്രാഞ്ചു്—തൊടുപുഴ.

പാല, തിരുവനന്തപുരം.

വിഷയവിവരം.

ഗാന്ധിസൂക്തങ്ങൾ.

വന്ദേമാതരഗാനം—

പ്രതിജ്ഞ—

ഭാരതജനനി കസ്തുരിബാ—

റഷ്യയിലെ സ്രീജനങ്ങൾ—

മിശ്രവിവാഹം—(ചെറുകഥ)

കൃഷീവലൻ—

പാതിമുഴുവ്—

സമസംഗ്രഹങ്ങൾ—

വീരബലി—(ചെറുകഥ)

സാന്താനം—

പുതിയ പൂവ്—

അമേരിക്കയിലെ മിത്രകാരന്മാർ—

മുരൂവിനെപ്പറ്റി—

കേരളസംസ്കാരം—

കണ്ണനിയോട്ട്—(ബാലപംക്തി)

അഭരണീയൻ—

മാംസഭക്ഷകളായ ചെടികൾ—(ശാസ്ത്രപംക്തി)

ഗ്രാമകാരൻ—(ഏകാങ്കനാടകം)

ഓണപ്പലരി—(ഗ്രാമവലോകനം)

ഗാന്ധിസൂക്തികൾ—

പലതിൽ ചിലത്—

സി. പ്രഭാകരൻ ബി. എ.

കെ. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിഅമ്മ.

എം. ആർ. മാധവചാമുർ ബി. എ., എൽ എൽ. ബി.

ജഗതി എൻ. കെ. അച്ഛാരി ബി. എസ്സി.സി.

കുടമാളൂർ കെ. സി. കേശവൻനായർ ബി. എ.

ജെ.പി.മുസ്സാ.

ചെന്നിത്തല കെ. കൃഷ്ണയ്യർ.

ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള.

എം. എസ്സി., ചന്ദ്രശേഖരചാമുർ.

എം. സി. പുരമ്പി.

മതിൽഭാഗം ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള.

ഗാന്ധിജി.

കവിതൂർ എം. ജി.

വൈക്കം കെ. രവിചന്ദ്ര.

പത്തളം രാമചന്ദ്രപ്പിള്ള.

കരോട്ട് കെ. ജനാർദ്ദൻ ബി. എസ്സി. സി.

സി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി.

VIDYABHIVARDHINI

License No. 455.

Regd. No. T. 116.

Dated 28-11-1945

Regd. No. M. 4891.

വരിസംഖ്യ.

പരസ്യക്കുലി.

ഒരു വർഷത്തേക്ക് 5 ബ്രി: രൂ.	സ്ഥിരപരസ്യക്കാർക്ക്. ഒരു പ്രാവശ്യത്തേക്ക്
ഒറ്റ പ്രതിക്ക് 8 ഞ.	മുഴുവ്വലിന് 50 രൂ. 8 രൂ.
മുൻപയ്യൂ പുറമേ 6 ബ്രി: രൂ.	അരപ്പേജിന് 30 ,, 6 ,,
,, ഒറ്റ പ്രതിക്ക് 10 ഞ.	കാൽപ്പേജിന് 20 ,, 4 ,,

ലേഖകന്മാരോട്:—

ലേഖനങ്ങൾ കടലാസ്സിന്റെ ഒരു വശത്തുമാത്രം വൃത്തിയാക്കി മഷികൊണ്ടെഴുതി ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 15-ാം തീയതിക്കകം ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയച്ചിരിക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പ് അയച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വരിക്കാരോട്:—

ഇതേവരെ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ ലക്കം കിട്ടിയാലുടൻ പണം മണിയാർഡർ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷ.

വി. പി. എപ്പാട് ഇരുകൂട്ടക്കും നഷ്ടകരമാകയാൽ വരിസംഖ്യ എപ്പോഴും മുൻകൂറായിത്തന്നെ അയച്ചിരിക്കണം.

അഫീസ്സിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളിലും മാസികയുടെ റാപ്പറിൽ കാണുന്ന അവരവരുടെ രജിസ്റ്റർ നമ്പർ കൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

പണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ, മണിയാർഡർ ഇവ മാനേജരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും, ലേഖനസംബന്ധമായവ എല്ലാം പത്രാധിപരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനയയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ 2 പ്രതിവീതം അയച്ചിരിക്കണം മാസിക ഇംഗ്ലീഷു മാസം 15-ാം തീയതിക്കകം കിട്ടാത്തപക്ഷം വിവരം ആഫീസിൽ അറിയിക്കണം.

മാനേജർ,

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി,

കൊല്ലം.